

ΓΕ.Λ. ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ «ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ»

Σχολικό Έτος 2013-2014

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

Τάξη: Β΄ Τμήμα:3^ο

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

(Αρχαίοι και Σύγχρονοι)

Υπεύθυνος Εκπαιδευτικός: Φώτιος Αγγελόπουλος
Καθηγητής Φυσικής Αγωγής (ΠΕ11)

Συμμετέχοντες μαθητές

- 1. Κανταρέλος Γεώργιος-Παρασκευάς**
- 2. Ντελή Ευδοκία**
- 3. Πανόπουλος Ιωάννης**
- 4. Πολίτης Χρήστος**
- 5. Σαμαρά Λουκία**
- 6. Σαπλαούρας Σπυρίδων**
- 7. Σκύρλα Μαρία**
- 8. Σουλιώτη Όλγα-Ευγενία**
- 9. Σπαή Στυλιανή**
- 10. Τρικαλινός Αλέξης-Δημήτριος**
- 11. Φούντα Μαρία**
- 12. Φούντας Άγγελος**
- 13. Φούντας Σπυρίδων**
- 14. Φούντας Χρυσοβαλάντης**
- 15. Φράγκος Αναστάσιος**

ΑΙΤΩΛΙΚΟ 2014

Ερευνητικά ερωτήματα των ομάδων του τμήματος

- 1) Τόπος, αγωνίσματα, τρόπος και χρόνος τέλεσης των Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων.
- 2) Πόλεις και έτη που τελέστηκαν Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες.
- 3) Αγωνίσματα Σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων
- 4) Αθλητές που διακρίθηκαν τους Σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες.
- 5) Γεγονότα που σημάδεψαν τους Σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες.
- 6) Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των Σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων
- 7) Παραολυμπιακοί Αγώνες

Γνωστική περιοχή θέματος

Ιστορία και Αθλητισμός.

Τόπος ανάρτησης ερευνητικής εργασίας

Δικτυακός τόπος του σχολείου μας

Ενδεικτική περιγραφή της μεθόδου εργασίας

Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν η συλλογή και καταγραφή πληροφοριών από το διαδίκτυο και από σχετική βιβλιογραφία.

Αναμενόμενα αποτελέσματα

- Οι μαθητές μέσα από την ερευνητική εργασία γνώρισαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες
- Κατανόησαν τις αξίες του Ολυμπισμού
- Σύγκριναν τους αρχαίους με τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες

Πόροι – Υλικά – Εξοπλισμός

Πληροφορίες από το διαδίκτυο
Βιβλία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ολυμπιακοί αγώνες στην αρχαιότητα.....	3
Γιατί η Ολυμπία και οι Ολυμπιακοί αγώνες ξεχώρισαν στις	
συνειδήσεις των ανθρώπων.....	5
Θέσπιση των αγώνων.....	6
Κατάργηση των αγώνων.....	7
Σταδιακή εξέλιξη των αγωνισμάτων.....	7
Τα αγωνίσματα.....	9
Πρόγραμμα διεξαγωγής των αγώνων.....	12
Κατάλογος της διεξαγωγής και νικητές των Ολυμπιακών	
Αγώνων στην αρχαιότητα.....	14
Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες - Αθήνα 1896.....	20
Επιδιώξεις και αντιδράσεις για μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών	
Αγώνων στην Ελλάδα.....	20
Επιδιώξεις του Κουμπερτέν.....	22
Πως επέδρασαν οι Α΄ Ολυμπιακοί αγώνες στην Νεοελληνική φυσική	
αγωγή.....	22
Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.).....	24
Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία (Δ.Ο.Α.).....	25
Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.).....	26
Ολυμπισμός.....	27
Διοργανώτριες πόλεις Ολυμπιακών Αγώνων.....	30
Θερινά Ολυμπιακά Αθλήματα.....	32
Χειμερινά Ολυμπιακά Αθλήματα.....	33
Ολυμπιακά μετάλλια Ελλήνων αθλητών – αθλητριών.....	34
Οι διασημότεροι Ολυμπιονίκες του παρελθόντος, σήμερα!.....	47
Ολυμπιακοί Αγώνες : τα σημαντικότερα γεγονότα από το	
1896 ως το 2012.....	41
Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των σύγχρονων Ολ. Αγώνων.....	53
Παραολυμπιακοί Αγώνες.....	57
Βιβλιογραφία.....	62

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Τα Ολύμπια, οι Ολυμπιακοί αγώνες στην αρχαιότητα, ήταν η πιο σημαντική διοργάνωση της αρχαίας Ελλάδας και διεξάγονταν στην Αρχαία Ολυμπία κάθε τέσσερα χρόνια μετά το 776 π.Χ.. Στα Ολύμπια έπαιρναν μέρος αθλητές από όλη την Ελλάδα (και αργότερα από άλλα μέρη) και σταδιακά απέκτησαν ιδιαίτερη αίγλη. Η διοργάνωσή τους γινόταν μέχρι το 393 μ.Χ. όταν ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος απαγόρευσε την διεξαγωγή τους. Από το 1896 μ.Χ. αναβίωσαν με την ονομασία Ολυμπιακοί Αγώνες και διεξάγονται ως διεθνείς αγώνες, γνωστοί και ως Θερινοί Ολυμπιακοί.

Ιστορική αναδρομή

Στην ιστορική εποχή οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν μετά το θερινό ηλιοστάσιο κάθε τέσσερα χρόνια. Η τετραετία αυτή ονομαζόταν «πενθετηρίς» επειδή οι αρχαίοι συμπεριλάμβαναν και τα δύο έτη της διοργάνωσης, που σημάδευαν την αρχή και το τέλος της περιόδου. Οι πενθετηρίες ονομάζονταν με τον αύξοντα αριθμό της εκάστοτε Ολυμπιάδας και χρησίμευαν ως χρονική αναφορά. Ο πρώτος καταγεγραμμένος εορτασμός των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα ήταν στην Ολυμπία, το 776 π.Χ., δηλαδή η πρώτη πενθετηρία ξεκινά το καλοκαίρι του 775 π.Χ., σύμφωνα με το σημερινό ημερολόγιο. Είναι σχεδόν σίγουρο ότι αυτή δεν ήταν και η πρώτη φορά που γίνονταν οι Αγώνες. Τότε οι Αγώνες ήταν μόνο τοπικοί και διεξαγόταν μόνο ένα αγώνισμα, η κούρσα του σταδίου. Ο Πausanίας μνημονεύει τους κατοίκους της Ήλιδας, οι οποίοι από τα πανάρχαια χρόνια είχαν κτίσει ναό προς τιμή του Κρόνου. Όταν γεννήθηκε ο Δίας, οι Ιδαίοι Δάκτυλοι ήρθαν από την Κρήτη στην Ήλιδα και έκαναν αγώνα δρόμου για να διασκεδάσει λίγο ο βρεφικός Δίας. Ο μεγαλύτερος από αυτούς, ο Ηρακλής (όχι ο συνώνυμος ήρωας), έβαλε τους άλλους αδελφούς του, τον Παιωναίο, τον Επιμήδη, τον Ιάσιο και τον Ίδα να τρέξουν, και μετά τη λήξη των αγώνων, ο Ιδαίος Ηρακλής στεφάνωσε τους νικητές με κλαδί άγριας ελιάς, ένα δέντρο που είχε φέρει από την χώρα των Υπερβορείων. Ο αγώνας αυτός θεωρείται ότι είναι η μυθική παράδοση των Ολυμπιακών αγώνων και χρονολογείται στα τέλη της 2ης χιλιετίας π.Χ.

Σύμφωνα με το ίδιο μύθο, ο Ιδαίος Ηρακλής ήταν εκείνος που έδωσε το όνομα *Ολύμπια* στους αγώνες αυτούς. Σύμφωνα με έναν άλλο μύθο, στην τοποθεσία αυτή

πάλεψε ο ίδιος ο Δίας με τον Κρόνο για την εξουσία της Γης, ενώ ένας τρίτος μύθος συμπληρώνει ότι μετά την μάχη αυτή, διεξάχθηκαν οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες προς τιμήν και εορτασμό της έκβασης της μάχης και της νίκης του Ολύμπιου Δία. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος οι Ολύμπιοι θεοί, και μάλιστα ο Απόλλων νίκησε τον Ερμή και τον Άρη στο τρέξιμο και την πυγμαχία αντίστοιχα. Αυτά σύμφωνα με τον Πausανία.

Ήλιδα και Πίσσα

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, ώσπου ο Κλύμενος, απόγονος τους Ιδαίου Ηρακλή, πενήντα χρόνια μετά τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα εγκαταστάθηκε στην Ολυμπία. Ο Κλύμενος έγινε βασιλιάς και επανίδρυσε τους Ολυμπιακούς αγώνες. Νικήθηκε όμως από τον Ενδυμίωνα γιό του Αέθλιου, ο οποίος με την σειρά του ανέβηκε στον θρόνο. Ο γιος του Ενδυμίωνα έκανε με την Σελήνη πενήντα κόρες, οι οποίες από τότε αντιπροσωπεύουν τους πενήντα μήνες (πενήντα σελήνες, ή φεγγάρια) που σχηματίζουν την εορταστική πενθετηρίδα, και γι αυτό οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν κάθε τέσσερα χρόνια. Ο Ενδυμίων όρισε έναν αγώνα δρόμου με βραβείο τον θρόνο. Στον αγώνα αυτό πήραν μέρος οι τρεις γιοί του, ο Παίων, ο Επειός και ο Αιτωλός. Νίκησε ο Επειός, ο οποίος παραχώρησε το βραβείο στον γιο του και ονοματοδότη της περιοχής της Ήλιδας, τον Ηλείο. Την ίδια εποχή, στην κοντινή Πίσσα κυβερνούσε ο Αιτωλικής καταγωγής βασιλιάς Οινόμαος. Πιθανώς οι Ολυμπιακοί αγώνες της εποχής αυτής να διοργανώνονταν βάση της Ολυμπιακής εκεχειρίας, μιας συμφωνίας ειρήνης που είχαν κλείσει ο Ίφιτος από την Ήλιδα, ο Λυκούργος από την Σπάρτη και ο Κλεοσθένης από την Πίσσα, αφού σύμφωνα με τον Πausανία, η συμφωνία αυτή φυλασσόταν στον ναό της Ήρας στην Ολυμπία. Η ιερή εκεχειρία όριζε σε όλες τις ελληνικές πολιτείες τη μη κατάκτηση της Ολυμπίας αλλά και τη διακοπή κάθε πολεμικής εχθροπραξίας, όταν άρχιζε η περίοδος των αγώνων. Μόλις έμπαινε ο μήνας των αγώνων, την εκεχειρία αυτή τη διαλαλούσαν σε όλους τους ελληνικούς δήμους ειδικοί κήρυκες που τους όριζαν οι επιμελητές του ιερού της Ηλείας.

Γιατί η Ολυμπία και οι Ολυμπιακοί αγώνες ξεχώρισαν στις συνειδήσεις των ανθρώπων;

Αν και γνωρίζουμε ότι αγώνες πριν από τους Έλληνες (1800 π.Χ. ταυροκαθάψια, 776 π.Χ. Ολυμπιακούς αγώνες) τελούσαν οι Αιγύπτιοι 3000 π.Χ., οι Κινέζοι 5000 π.Χ., εν τούτοις η παγκοσμιότητα αναγνωρίζει το Ολυμπιακό φαινόμενο... τούτο οφείλεται:

1. Δέχεται ο Ολυμπιακός χώρος πολιτιστικές επιδράσεις από προηγμένους λαούς και ιδιαίτερα από την Ανατολή και την Αίγυπτο.
2. Υπήρχε αρχαιότατο μαντείο που με το μορφωμένο του ιερατείο επέδρασε θετικά στις συνειδήσεις των αθλητών και ατόμων.
3. Οι λατρευτικές εκδηλώσεις στο χρυσελεφάντινο Δία και στους άλλους βωμούς-ιερά, καλλιέργησαν κοινή πολιτική και θρησκευτική συνείδηση.
4. Το φυσικό περιβάλλον, το Κρόνιο, η Άλτις, οι ποταμοί, χαρακτήρισαν στο Πανελλήνιο την Ολυμπία: «ο κάλλιστος τόπος της Ελλάδος».
5. Ότι στον τόπο αυτό γεννήθηκαν και πάλεψαν οι θεοί: «αυτοί γε οι θεοί μέγα άθλησαν», οι ημίθεοι, οι ποικίλες αντίξοες συνθήκες. Έτσι δημιουργήθηκε συνείδηση ότι «παν γαρ ήδη στάδιον ήττον, φοβερόν τω Ολυμπία τα μεγάλα νενικηκότι».
6. Εδώ θεοποιείται η συμμετοχή [το να νικιέσαι από ανώτερους σου, τούτο δεν στερείται δόξας], η προσπάθεια, για την άσκηση και τον αγώνα, ο θεός αγών και το αποτέλεσμα αυτού η νίκη, η πρωτεία.
7. Απ' όλους τους αναπτυγμένους πολιτισμούς, πρώτα οι έλληνες συνέλαβαν τη φιλοσοφική διάσταση της εκεχειρίας με σκοπούς, θρησκευτικούς, πολιτικούς, στρατιωτικούς και υγιεινούς. Η Ολυμπιακή ιδέα, ο Ολυμπισμός = ανθρωπισμός, πολιτισμός, περιορισμός, είναι φαινόμενο των Ολυμπιακών αγώνων.
8. Εάν δεν υπήρχε η Ολυμπία και οι Έλληνες, δεν θα υπήρχε δια του αγώνα ο Ολυμπισμός.
9. Εδώ άνθρωποι του πνεύματος ρήτορες, ιστορικοί, φιλόσοφοι, σοφιστές, ποιητές κ.α. της τέχνης, του στρατεύματος ήλθαν σε διάλογο έκαμαν γνωστά τα έργα και επέδρασαν πολιτιστικά.
10. Η Ολυμπία με το πνεύμα της αγωνιστικότητας έγινε παγκόσμια θρησκεία ενότητας, ο Καλλισθένης με ειλικρίνεια και θάρρος διευκρινίζει ότι [ο Φίλιππος έγινε μεγάλος όταν οι Έλληνες ήταν διχασμένοι].
11. Οι αγώνες πήραν μιαν άλλη σφαιρική διάσταση αφού στηρίχτηκαν σ' έντονο θρησκευτικό και πολιτικό κέντρο (Ηλεία, Πίσα, Σπάρτη κ.α.). Μάλιστα οι Πισάτες για να

μην κατηγορηθούν από τις άλλες πολιτείες που δεν έλαβαν μέρος στον Τρωικό πόλεμο, δικαιολογούνται ότι ήταν οι «ιεροί του Διός».

Θέσπιση των αγώνων

Με την πάροδο του χρόνου, ο θεσμός της Ολυμπιακής εκεχειρίας και των Ολυμπιακών αγώνων έγιναν όλο και πιο δημοφιλής σε όλο τον Ελλαδικό χώρο. Ενώ αρχικά στους αγώνες έπαιρναν μέρος μόνο κάτοικοι της Ήλιδας, σταδιακά διευρύνθηκε ο κανονισμός, ώστε να επιτρέπονται αθλητές από την Αρκαδία, την Λακεδαίμονα και την Μεσσηνία, ακόμα και από όλη την Πελοπόννησο και τα Μέγαρα. Ακολούθησαν οι εκτός Πελοποννήσου πόλεις των Αθηνών και της Ιωνίας. Μέχρι τον 4ο αι. μ.Χ. όπου και σημειώνεται το τέλος των Ολυμπιακών αγώνων, η συρροή των αθλητών από όλα τα μέρη ήταν μεγάλη. Από τις Αποικίες στην Σικελία και την Μικρά Ασία, την Ρόδο, από την Αίγυπτο (ιδίως την Αλεξάνδρεια), την Κυρήνη και την Φοινίκη, αλλά και από την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία έρχονταν αθλητές για να αγωνιστούν στην Ολυμπία. Τελευταίος Ολυμπιονίκης ήταν ο Αρμένιος Αρσακιάδης Artavazd (ή Varaztad).

Από την 37η Ολυμπιάδα (632 π.Χ.) αρχίζουν να παίρνουν μέρος έφηβοι. Ο έφηβος Δαμίσκος από την Μεσσηνία κερδίζει στην 103η Ολυμπιάδα (368 π.Χ.) τον αγώνα δρόμου σε ηλικία δώδεκα ετών.

Η παρακολούθηση των αγώνων επιτρεπόταν σε όλους, ελεύθερους και δούλους, ακόμα και βάρβαρους. Μονάχα απαγορευόταν αυστηρά στις γυναίκες, ίσως γιατί ορισμένοι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί. Για όποια μάλιστα τολμούσε να παραβεί τη διαταγή αυτή, υπήρχε η ποινή του θανάτου. Ωστόσο, μία γυναίκα που ανήκε σε σπουδαία αθλητική οικογένεια και λαχταρούσε να καμαρώσει νικητές μέσα στο στάδιο τους δικούς της, δε δίστασε να ντυθεί άντρας και να περάσει μέσα στους θεατές των αγώνων. Ήταν η Καλλιπάτειρα, κόρη του περίφημου Ρόδιου Ολυμπιονίκη Διαγόρα, αδελφή και μητέρα επίσης νικητών στις Ολυμπιάδες. Αυτή ακριβώς η συγγένειά της με ξεχωριστούς αθλητές έκανε ίσως τους Ελλανοδίκες να της συγχωρήσουνε την παράβαση και να της επιτρέψουνε τιμητικά να παρακολουθήσει τους αγώνες.

Επίσης σημειώνεται μεμονωμένα και τίμηση γυναικών, πράγμα που δεν ήταν σύνηθες φαινόμενο, αφού η συμμετοχή ήταν καθαρά ανδρικό προνόμιο. Στα ιππικά αθλήματα της αρματοδρομίας και της ιππασίας όμως το βραβείο πήγαινε στον ιδιοκτήτη του αλόγου, που δεν ήταν αναγκαστικά ο ίδιος ο ιππέας που έπαιρνε μέρος. Έτσι έχουμε την Σπαρτιάτιδα

Κυνίσκα, θυγατέρα του Αρχίδαμου και αδερφή του Αγησίλαου, που τιμήθηκε με το κλαδί ελιάς και στην οποία έκτισαν ηρώο και αφιέρωσαν ανδριάντες.

Συχνά μπορούσε κάποιος ν' ανακηρυχθεί Ολυμπιονίκης χωρίς να αγωνιστεί έγκαιρα στο στάδιο ή δίσταζε να λάβει μέρος από φόβο μη νικηθεί. Τέλος, σε περίπτωση που ο αριθμός των αγωνιστών σε κάποιο άθλημα ήτανε περιττός, απόμεινε μετά την κλήρωση των ζευγαριών ένας αθλητής που λεγόταν έφεδρος. Αυτός περίμενε με ακμαίες τις σωματικές του δυνάμεις να συναγωνιστεί μ' εκείνον που ύστερα από αλλεπάλληλους αγώνες θα είχε καταβάλει τους άριστους από κάθε ζεύγος αθλητών.

Κατάργηση των αγώνων

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες διατηρήσανε την αίγλη τους σε όλη την ελληνική αρχαιότητα και όσοι νικούσαν σε αυτούς δοξάστηκαν από λαμπρούς ποιητές, όπως ο Πίνδαρος, ο Σιμωνίδης ο Κείος και ο Βακχylίδης. Όταν όμως επικράτησαν οι Ρωμαίοι, το ευγενικό πνεύμα των αγώνων άρχισε να νοθεύεται με βίαια θεάματα και σιγά-σιγά οι Έλληνες αθλητές αποσύρθηκαν και δεν έπαιρναν μέρος στους αγώνες. Έτσι, ο θεσμός των Ολυμπιακών Αγώνων έχασε τη σημασία του. Όταν ο Χριστιανισμός έγινε η επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, οι Ολυμπιακοί θεωρούνταν πια σαν μία παγανιστική γιορτή, και το 393 μ.Χ., ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος απαγόρευσε τη διεξαγωγή τους. Με αυτό τον τρόπο τελείωσε μία περίοδος χιλίων χρόνων κατά την οποία οι Ολυμπιακοί διεξάγονταν συνέχεια κάθε τέσσερα χρόνια.

Σταδιακή εξέλιξη των αγωνισμάτων

Αρχικά, το αγωνιστικό πρόγραμμα περιελάμβανε μόνο το «στάδιο», τον αγώνα δρόμου, και περιοριζόταν σε μια μόνο ημέρα. Στη 14η Ολυμπιάδα (724 π.Χ.) προστέθηκε ο «δίαυλος» (διπλός αγώνας δρόμου). Στη 15η Ολυμπιάδα (720 π.Χ.) καθιερώθηκε ο «δόλιχος» (αγώνας δρόμου μεγάλου μήκους), ενώ οι 18οι Ολυμπιακοί αγώνες (708 π.Χ.) διευρύνονται με το «Πένταθλο» και την πάλη. Είκοσι χρόνια αργότερα (23η Ολυμπιάδα, 688 π.Χ.) προστέθηκε η «πυγμή», και αργότερα (25η Ολυμπιάδα, 680 π.Χ.) η αρματοδρομία του τέθριππου (ζυγός τεσσάρων ίπων). Τριάντα δύο χρόνια αργότερα (33η Ολυμπιάδα, 648 π.Χ.) προστέθηκαν οι ιπποδρομίες και το «Παγκράτιο» που συνδυάζει πάλη και πυγμαχία. Τα αγωνίσματα εφήβων περιορίζονταν στον αγώνα δρόμου, το Πένταθλο και την πάλη.

Στην 65η Ολυμπιάδα (520 π.Χ.) καθιερώνονται ο «οπλιτόδρομος» (αγώνας δρόμου ανδρών με πολεμική στολή) και στην 66η Ολυμπιάδα (516 π.Χ.) ο δρόμος και η πάλη παιδών. Στην

93η Ολυμπιάδα (408 π.Χ.) καθιερώθηκε και η αρματοδρομία με ζυγό δύο αλόγων. Για μια μικρή περίοδο (70ή - 71η Ολυμπιάδα) έγινε πειραματικά καθιέρωση αρματοδρομίας με φοράδες και μουλάρια, ενώ την 99η Ολυμπιάδα (384 π.Χ.) εμφανίζονται αρματοδρομίες τεσσάρων και αργότερα (128η Ολυμπιάδα, 268 π.Χ.) δύο πουλαριών, και δώδεκα έτη αργότερα (256 π.Χ.) ιππασία σε πουλάρι.

Οι Ολυμπιακοί ήταν καθαρά αθλητικοί αγώνες χωρίς μουσικό διαγωνισμό όπως συνηθιζόταν στις άλλες παρόμοιες εορτές. Μια μοναδική εξαίρεση είχε γίνει επί Νέρωνα, καθώς και στην 96η Ολυμπιάδα όπου έγινε διαγωνισμός τρομπέτας, χωρίς όμως μουσικό κριτήριο.

Οι Ολυμπιάδες πέρασαν τις δύο, τις τρεις ημέρες και τελικά έφτασαν να διαρκούν πέντε ημέρες.

Τα αγωνίσματα

Αγώνες δρόμου

Ο απλός αγώνας δρόμου, το «στάδιον» ήταν το πρώτο αγώνισμα που καθιερώθηκε. Μέχρι τους 15ους Ολυμπιακούς αγώνες οι αθλητές που έπαιρναν μέρος φορούσαν μια μικρή ποδιά, ενώ αργότερα αγωνίζονταν εντελώς γυμνοί, επιδεικνύοντας την επίδοσή τους στο πολεμικό βάδισμα και τρέξιμο. Τέρμα ήταν το σημείο που βρίσκονταν το βραβείο, ενώ οι θεατές στέκονταν δεξιά και αριστερά κατά μήκος της αμμώδους διαδρομής που είχε μήκος εξακοσίων Ολυμπιακών ποδιών (περ. 192 μέτρα). Οι αθλητές ανταγωνίζονταν σε ομάδες τεσσάρων. Οι επί μέρους νικητές ανταγωνίζονταν μεταξύ τους, επίσης σε ομάδες τεσσάρων. Στον «δίαυλο» οι αθλητές έτρεχαν την διπλή διαδρομή επιστρέφοντας στο σημείο της αφετηρίας, ενώ στον «δόλιχο» η διαδρομή ήταν δώδεκα «δίαυλοι», δηλαδή 24 «στάδια». Η διαδρομή του «οπλίτη δρόμου» είχε μήκος δύο «σταδίων», και οι πολεμιστές αρχικά φορούσαν τον πλήρη εξοπλισμό (περικεφαλαία, κνημίδες, ασπίδα) και αργότερα ήταν γυμνοί και κρατούσαν μόνο ασπίδα.

Οι έφηβοι αγωνίζονταν μόνο στο απλό «στάδιο», δηλαδή στον αγώνα δρόμου μιας διαδρομής. Ο Πανσανίας μνημονεύει επίσης τον αγώνα δρόμου των «Ηλείων παρθένων», οι οποίες έπαιρναν μέρος ντυμένες με έναν κοντό χιτώνα, τον δεξιό ώμο γυμνό και τα μαλλιά λυτά.

Πάλη

Η πάλη ήταν πολύ δημοφιλές άθλημα. Σύμφωνα με τον μύθο ο Θησέας ήταν αυτός που ανακάλυψε την τεχνική της πάλης, έτσι ώστε ο νικητής να μην είναι εξαρτημένος μόνο από την φυσική του σωματική δύναμη, αλλά από την τεχνική, την ευελιξία και την γρηγοράδα των κινήσεών του. Ο έφηβος Κρατίνος απέκτησε φήμη όχι μόνο για την νίκη του, αλλά και για την καλαισθησία των κινήσεων του.

Στην πάλη διακρίνουμε δύο αγωνίσματα. Στο πρώτο ο αθλητής είχε σκοπό να ρίξει τον αντίπαλο τρεις φορές με τους ώμους στο χώμα, ενώ στο δεύτερο ο αγώνας συνεχιζόταν ακόμα και στο έδαφος, μέχρι που ο νικημένος αναγκαζόταν να παραδεχτεί την ήττα του σηκώνοντας το χέρι.

Πυγμαχία

Η πυγμαχία ήταν βίαιο και συχνά θανατηφόρο αγώνισμα. Τα χέρια ήταν ενισχυμένα με χοντρά δερμάτινα λουριά από τον αγκώνα μέχρι τις γροθιές, ενώ τα δάχτυλα έμεναν ακάλυπτα για να κλείνουν σχηματίζοντας γροθιά. Τα λουριά μπορεί να ήταν ενισχυμένα με μικρούς μολυβένιους βόλους ή καρφιά. Σε περίπτωση που ο αγώνας κρατούσε πολύ ώρα χωρίς νικητή, οι αγωνιστές έπρεπε να κάνουν την ονομαζόμενη «κλίμακα». Δηλαδή οι πυγμάχοι στέκονταν ακίνητοι χωρίς να αμύνονται ή να αποφεύγουν το χτύπημα, ενώ εναλλακτικά αντάλλασσαν χτυπήματα μέχρι που ένας από τους δυο κατέρρεε. Αν και πολλές μαρτυρίες έχουμε για τα φοβερά και αιματηρά τραύματα του αγωνίσματος, η τέχνη της πυγμαχίας ήταν άλλη. Νικητής ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί. Ακόμα καλύτερα ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί αλλά ούτε και να χτυπήσει τον αντίπαλο, κάνοντάς τον απλά να καταρρεύσει εξουθενωμένος από τις άκαρπες επιθετικές προσπάθειές του.

Παγκράτιο

Το δυσκολότερο άθλημα στους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν αναμφισβήτητα το παγκράτιο. Ήταν συνδυασμός της πάλης και της πυγμαχίας. Ο νικητής έπρεπε να νικήσει συνδυάζοντας την ευελιξία αλλά και την δύναμη της γροθιάς, συμβολίζοντας έτσι τον ηρωικό αγώνα του άοπλου πολεμιστή στην μάχη. Σε αντίθεση με την καθεαυτού πυγμαχία, οι αθλητές του παγκρατίου αγωνίζονταν με γυμνά χέρια και δεν χτυπούσαν με την γροθιά, αλλά με τα δάχτυλα της πυγμής. Δυο θρυλικοί αθλητές του παγκρατίου έμειναν στην ιστορία, ο Θεαγένης και ο Πολυδάμας.

Πένταθλο

Το αγώνισμα του πένταθλο αποτελείτο από πέντε επί μέρους αγωνίσματα, **τροχάδην, άλμα, πάλη, δισκοβολία και ακόντιο.**

Οι αθλητές του πένταθλου ήταν φημισμένοι για την καλαισθησία του αρμονικά γυμνασμένου σώματός τους. Η διεξαγωγή του πένταθλου άρχιζε με την ρίψη δίσκου ή με το άλμα, και συνέχιζε με την ρίψη ακοντίου, τον αγώνα δρόμου και την πάλη. Η προκαταρκτική εξάσκηση που γινότανε στα αθλητικά γυμναστήρια συμπεριλάμβανε τέσσερις κατηγορίες άλματος, το *άλμα ύψους* (επί τόπου), *άλμα ύψους* (με φόρα), *άλμα μήκους* και *άλμα βάθους*,

ενώ στους Ολυμπιακούς αγώνες μνημονεύεται μόνο το άλμα μήκους. Το άλμα συνοδευόταν από τους ήχους της φλογέρας που έπαιζε το «Πύθιο άσμα». Η εκκίνηση γινόταν από μια ελαστική σανίδα, τον «βατήρα», ενώ οι αθλητές χρησιμοποιούσαν ένα βοηθητικό όργανο, τους «αλτήρες». Ο κανονισμός του αθλήματος επέβαλε στον αθλητή να προσγειωθεί όρθιος και να σταθεί ακίνητος ακριβώς στο σημείο της επαφής του με το έδαφος. Το σημείο της πιθανής προσγείωσης ήταν ανασκαμμένο για να είναι το χώμα λίγο πιο μαλακό. Συχνά συναντάμε σε σχετικές αγγειογραφίες την αξίνα η οποία χρησίμευε για την εκσκαφή του σκληρού από την ξηρασία καλοκαιρινού εδάφους, ή για να σημαδεύουν στο χώμα την επίδοση. Η δυσκολία ήταν αγώνισμα βολής που εξελίχτηκε από την ρίψη πέτρας στην μάχη, και διεξάγονταν αρχικά με απλές πέτρες κάπως μεγάλων διαστάσεων, όπως συμπεραίνουμε από ένα αρχαιολογικό εύρημα στον χώρο της Ολυμπίας. Ο Όμηρος μνημονεύει επίσης τον λίθινο δίσκο των Φαιάκων. Η τεχνική ρίψης δίσκου είναι απαθανατισμένη σε πολλές αγγειογραφίες, ανάγλυφα και ανδριάντες, το πιο φημισμένο από αυτά είναι ο παγκόσμιος γνωστός δισκοβόλος του Μύρωνα. Το ακόντιο ήταν επίσης εμπνευσμένο από το αντίστοιχο πολεμικό ή κυνηγετικό όπλο, αν και στην προκειμένη μορφή ήταν ειδικά κατασκευασμένο για αποκλειστική αθλητική χρήση. Ήταν κοντότερο, λεπτότερο και ελαφρότερο, ενώ κατέληγε σε μακρύ μυτερό άκρο. Στην μέση του κονταριού ήταν προσαρμοσμένη η «αγκύλη», που ήταν λουράκι ή θηλιά για να υποβοηθάει τον αθλητή στην εξακόντισή του, χωρίς όμως να είναι εξακριβωμένη η ακριβής λειτουργία της αγκύλης. Επίσης δεν είναι γνωστό αν το ακόντιο ήταν άθλημα βολής ή σκοποβολής. Τα αγωνίσματα δρόμου και πυγμαχίας παρουσιάστηκαν πιο πάνω.

Αρματοδρομία

Η αρματοδρομία διεξάγονταν σε ιδιαίτερο στάδιο, το «ιπποδρόμιο», αγνώστων σήμερα διαστάσεων. Το μοναδικό ιπποδρόμιο που διασώζεται σήμερα στην Ελλάδα βρίσκεται στο Λύκαιο όρος και έχει μήκος 300 μέτρα, ή ενάμιση σταδίου, και πλάτους εκατό μέτρων. Το ιπποδρόμιο της Ολυμπίας πρέπει κατά τα λεγόμενα του Πausανία να είχε μεγαλύτερο πλάτος. Ο μηχανισμός εκκίνησης ήταν εφεύρεση του Κληοίτα, την οποία τελειοποίησε ο Αριστείδης. Στο ένα άκρο του ιπποδρομίου ήταν κτισμένος ο στρογγυλός βωμός του Ταράξιππου, αφού τα άλογα πάθαιναν απροσδόκητα πανικό όταν περνούσαν από το σημείο αυτό.

Σημασία των αγώνων

Από το 776 π.Χ. και μετά οι Αγώνες, σιγά-σιγά, έγιναν πιο σημαντικοί σε ολόκληρη την αρχαία Ελλάδα φτάνοντας στο απόγειο τους κατά τον 6ο και 5ο αι. π.Χ.. Οι Ολυμπιακοί είχαν επίσης θρησκευτική σημασία αφού γίνονταν προς τιμή του θεού Δία, του οποίου το τεράστιο άγαλμα στεκόταν στην Ολυμπία. Ο αριθμός των αγωνισμάτων έγινε είκοσι και ο εορτασμός γινόταν στην διάρκεια μερικών ημερών. Οι νικητές των αγώνων θαυμάζονταν και γίνονταν αθάνατοι μέσα από ποιήματα και αγάλματα. Το έπαθλο για τους νικητές ήταν ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς.

Πρόγραμμα διεξαγωγής των αγώνων

Αρχικά οι Ολυμπιακοί αγώνες διαρκούσαν μια ημέρα μόνο. Αργότερα, το πρόγραμμα διευρύνθηκε και εμπλουτίστηκε με πλήθος αθλημάτων και πανηγυρικών εκδηλώσεων που συνόδευαν την εορτή, διαρκείας πέντε ημερών, στην οποία συνέρρεε πλήθος αθλητών και θεατών. Ο Πανσανίας αναφέρει ως αιτία την διεξαγωγή των 77ών Ολυμπιακών αγώνων (472 π.Χ.), όταν η αρματοδρομία και το πένταθλο είχαν αργοπορήσει τόσο πολύ, που το παγκράτιο άρχισε καθυστερημένα και διήρκεσε μέχρι τις νυκτερινές ώρες, με αποτέλεσμα να νικήσει ο Αθηναίος Καλλίας. Τότε αποφασίστηκε η πολυήμερη διεξαγωγή των αγώνων και καθιερώθηκε το πενθήμερο πρόγραμμα ως εξής. Οι τελετές άρχιζαν την 11η ημέρα του μήνα και διαρκούσαν μέχρι την 15η ημέρα, έτσι ώστε η νύχτα της τέταρτης μέρας των αγώνων να λούζεται στο φως της πανσέληνου. Σύμφωνα με το σημερινό ημερολόγιο η έναρξη των αγώνων γίνονταν περίπου στα τέλη Ιουνίου, αρχές Ιουλίου. Η πρώτη ημέρα ήταν αφιερωμένη στους θεούς. Η σημαντικότερη εναρκτήρια σπονδή ήταν προς τιμή του Ολυμπίου Διός, και γινόταν από εκπροσώπους της πόλης της Ήλιδας. Ακολουθούσε ο όρκος των αθλητών, προπονητών και ελλανοδικών (δηλαδή των διαιτητών που θα έκριναν τα αποτελέσματα των αγώνων), κατά τον οποίο γινόταν θυσία, ενώ οι διαιτητές έβγαζαν λόγο απευθυνόμενοι στους αγωνιστές. Όσο για τους ανήλικους νέους που έπαιρναν μέρος, ορκίζονταν οι πατέρες ή οι πιο μεγάλοι αδελφοί τους. Επίσης, οι αθλητές και τα άλογα εξετάζονταν για να κριθεί η συμμετοχή τους και για να κληρωθούν στις ομάδες που θα έπαιρναν μέρος. Το πρόγραμμα της πρώτης ημέρας κατέληγε σε γενική φαγοπότι γνωριμίας ενώ την ίδια μέρα γινότανε και η ευγενική άμιλλα για την ανάδειξη των καλύτερων κηρύκων

και σαλπικτών. Αυτοί που κέρδιζαν, λάβαιναν το τιμητικό προνόμιο ν' αναγγέλουν και να εκφωνούνε τα ονόματα των Ολυμπιονικών την ώρα των βραβείων. Την πρώτη μέρα των αγωνισμάτων, πριν από τα χαράματα γέμιζαν οι κερκίδες, αφού με τις πρώτες ηλιαχτίδες ξεκινούσαν τα πρώτα αγωνίσματα. Τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη μέρα των αγώνων διεξάγονταν τα αγωνίσματα, ενώ η τελευταία μέρα ήταν αφιερωμένη στις τελετές, πομπές και στις θυσίες στους θεούς. Την τελευταία μέρα των Ολυμπιακών αγώνων γινόταν η απονομή των στεφάνων. Ένας νεανίας έκοβε με χρυσό ψαλίδι τα κλαδιά της ελιάς από το ιερό δέντρο. Με την απονομή του στεφανιού αναγκέλονταν το όνομα του αθλητή, μαζί με αυτό του πατέρα του και της πατρίδας του και γινόταν αθάνατο σε όλες τις τότε Ελληνικές πόλεις. Οι νικητές έδιναν δώρα στους θεούς, καθένας με τις δυνατότητές του για να τους ευχαριστήσουν για την υψηλότερα των τιμών. Ακολουθούσαν πομπές και γενικό φαγοπότι, συνοδευόμενο από τραγούδι και μουσική, τα «επινίκια».

Κατάλογος της διεξαγωγής και νικητές των Ολυμπιακών αγώνων στην αρχαιότητα

Ολυμπιάδα	έτος	νικητής στο στάδιο	νικητής στον δίαυλο	νικητής στην πάλη	νικητής στην πένταθλο	νικητής στην πυγμαχία	νικητής στην αρματοδρομία
1η	776 π.Χ.	Κόροιβος ο Ηλείος.					
2η	772 π.Χ.	Αντίμαχος από την Ήλιδα.					
3η	768 π.Χ.	Ανδροκλής ο Μεσσήνιος.					
4η	764 π.Χ.	Πολυχάρης από την Μεσσηνία.					
5η	760 π.Χ.	Αισχίνης από την Ήλιδα.					
6η	756 π.Χ.	Οιβώτας ο Δυμαίος.					
7η	752 π.Χ.	Διοκλής ο Μεσσήνιος.					
8η	748	Αντικλής ο					

	π.Χ.	Μεσσήνιος.					
9η	744 π.Χ.	Ξενοκλής ο Μεσσήνιος.					
10η	740 π.Χ.	Δοτάδας από την Μεσσηνία.					
11η	736 π.Χ.	Λεοχάρης ο Μεσσήνιος.					
12η	732 π.Χ.	Οξυθέμης από την Κορώνεια.					
13η	728 π.Χ.	Διοκλής ο Κορίνθιος.					
14η	724 π.Χ.	Δάσμων ο Κορίνθιος.	Ύπενος ο Πίσιος.				
15η	720 π.Χ.	Όρσιππος από τα Μέγαρα.					
16η	716 π.Χ.	Πυθαγόρας από την Λακωνία.					
17η	712 π.Χ.	Πόλος από την Επίδαυρο.					
18η	708 π.Χ.	Τέλλης από την Σικυώνα.		Ευρύβατος από την Λακωνία.	Λάμπης από την Λακωνία.		

19η	704 π.Χ.	Μήνων από τα Μέγαρα.					
20η	700 π.Χ.	Αθηράδας από την Λακωνία.					
21η	696 π.Χ.	Παντακλής από την Αθήνα.					
22η	692 π.Χ.	Παντακλής από την Αθήνα.					
23η	688 π.Χ.	Ικάριος από την Υπηρεσία.				Ονόμαστος από την Σμύρνη.	
24η	684 π.Χ.	Κλεοπτόλεμος από την Λακωνία.					
25η	680 π.Χ.	Θάλπηης από την Λακωνία.					Πάγοντας από την Θήβα.
26η	676 π.Χ.	Καλλισθένης από την Λακωνία.					
27η	672 π.Χ.	Ευρυβάτης από την Αθήνα.					
28η	668 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.					

29η	664 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.					
30η	660 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.					
31η	656 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.					
32η	652 π.Χ.	Κρατίνος ο Μεγαρίων.					
33η	648 π.Χ.	Γύγης από την Λακωνία.					Μύρωνας γιος του Ανδρέα, τύραννος της Σικυώνας.
34η	644 π.Χ.	Στόμας ο Αθηναίος.					
35η	640 π.Χ.	Σφαίρος από την Λακωνία.	Κύλων ο Αθηναίος.				
36η	636 π.Χ.	Φρύνων ο Αθηναίος.					
37η	632 π.Χ.	ανδρών: Ευρυκλείδας από την Λακωνία. εφήβων: Πολυνείτης από την Ήλιδα		εφήβων: Ιπποσθένης από την Λακωνία			

38η	628 π.Χ.	Όλυνθος από την Λακωνία.			εφήβων: Ευτελίδας από την Λακωνία		
39η	624 π.Χ.	Ρίψοκλος από την Λακωνία.					
40η	620 π.Χ.	Ολυνθέος από την Λακωνία.					
41η	616 π.Χ.	Κλεώνδας από την Θήβα.				εφήβων: Φιλότας από την Σύβαρις.	
42η	612 π.Χ.	Λυκώτας από την Σπάρτη.					
43η	608 π.Χ.	Κλέων από την Επίδαυρο.					
44η	604 π.Χ.	Γέλων από την Λακωνία.					

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΘΗΝΑ 1896

Οι Ολυμπιακοί αγώνες αποκτούν για πρώτη φορά παγκόσμιο χαρακτήρα το 1896 στην Αθήνα. Συγκεκριμένα συμμετείχαν 14 κράτη με 285 αθλητές (όχι αθλήτριες), οι οποίοι αγωνίστηκαν σε 10 αθλήματα, αντίστοιχα 42 αγωνίσματα.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες άρχισαν στις 6 Απριλίου στο ανακατασκευασθέν αρχαίο Παναθηναϊκό στάδιο, με την τεράστια οικονομική χειρονομία του εθνικού ευεργέτη Γ. Αβέρωφ.

Η Ελλάδα απόσπασε συνολικά 10 πρώτες νίκες, 20β', 18δ' 8ε', και 6στ'. Αντιπροσωπευτικότερη αγωνιστική παρουσία ήταν η Ολυμπιακή νίκη του Σπύρου Λούη στο μαραθώνιο δρόμο, ο οποίος διεξάγεται για πρώτη φορά, σε χρόνο 2 ώρες, 58', 50".

Επιδιώξεις και αντιδράσεις για μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα

Η επιτυχία της Ολυμπιάδας του 1896 στο Παναθηναϊκό στάδιο αφύπνισε και προβλημάτισε πλατιά τους ιθύνοντες του Ελληνικού χώρου για μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων, με ποικίλες επιδράσεις και προσβάσεις.

Οι ξένοι με κάθε τρόπο αντέδρασαν. Ο Κουμπερτέν μάλιστα, όταν αναχώρησε το 1896 από την Αθήνα επηρεασμένος αρνητικά από τις διαθέσεις των Ελλήνων, δημοσιεύει στον Ευρωπαϊκό τύπο επιστολή ειρωνική, κατηγορηματική για τις επιδιώξεις μας και παράλληλα εκδηλώνει την οργή του: «Φυσικότατον είναι η έκτακτη επιτυχία με την οποίαν εστέφθη η επιχείρησις μας (entreprise) να ενέπνευσε στους Έλληνες την επιθυμίαν να την κάμουν μονοπώλιον... Ημείς δεν δυνάμεθα να συντρέξουμε στην επιθυμία ταύτην. Ως προς εμέ ο οποίος παρά την θέλησιν των Αθηναίων, συνετέλεσα να γίνουν οι πρώτοι αγώνες στην Αθήνα, δεν θεωρώ λογικόν να παραιτηθώμεν υπέρ των Ελλήνων επιχειρήσεως, η οποία τόσον θαυμάσια εγκαينيάσθη».

Το δημοσίευμα, ασφαλώς έθιγε την Ελληνική αξιοπρέπεια στο οποίο απαντά, στη Γαλλική, ανάλογα ο δημοσιογράφος Γεώργιος Ιεροκλής: «...ως προς τους Αθηναίους οι οποίοι επιθυμούν να μονοπωλήσουν την επιχείρησιν σας προς όφελος των επιτρέψατέ μου αγαπητέ κύριε να σας υπενθυμίζω ότι το μονοπώλιον, εάν είναι μονοπώλιον, χρονολογείται προ είκοσι πέντε αιώνων και ότι δεν ήταν λάθος των αρχαίων Ελλήνων, των προγόνων μας, εάν

δεν ηδυνήθησαν να ορίσουν δια τους Ολυμπιακούς αγώνες μετά την Ολυμπιά, τους Παρισίους, την Ν. Υόρκην, την Κοπεγχάγη, το Βερολίνον, ή και αυτό το Πεκίνον. Έπειτα αυτή η περιπλάνησις των Ολυμπιακών αγώνων ανά τον κόσμο, την οποίαν ασπάζεσθε τόσο ευκόλως, προσεγγίζει πολύ τας ετήσιας περιοδείας των θεατρικών θιάσων, ώστε να μην δύναται να διατηρήσει δια τους Ολυμπιακούς αγώνες τον σοβαρόν χαρακτήρα και την σημασίαν διεθνούς παιδαγωγικού θεσμού».

Παρά τις διεθνείς αντιδράσεις για μόνιμη τέλεση, η Ελλάδα δεν παρέλειπε για ποικίλους σκοπίμους λόγους να καλλιεργεί έδαφος ανάλογο, είχε όμως δεσμευθεί γιατί είχε υπογράψει από το 1894 πρακτικό για «εκ περιτροπή τέλεση των Ολυμπίων στις πρωτεύουσες των κρατών».

Το 1896 (5 Μαΐου) στην κηδεία του Φωκιανού, ο Φιλήμων δηλώνει ότι οι Ολυμπιακοί αγώνες θα τελούνται μόνιμα στην Αθήνα.

Κατά το πρόγευμα που δόθηκε στα ανάκτορα προς τιμή των Ολυμπιονικών της Ολυμπιάδας του 1896 ο Γεώργιος με σκοπιμότητα δηλώνει τις επιδιώξεις του: «Μετά τίνος ημέρας θ' αναχωρήσητε δια να επιστρέψητε εις την ίδιαν έκαστος πατρίδα, δεν σας αποχαιρετώ σας λέγω καλήν αντάμωσιν άπαξ έτι ενταύθα».

Σ' άλλη πρόποσή του: «... Η Ελλάς μήτηρ και τροφός των γυμναστικών αγώνων εν τη Πανελληνίω αρχαιότητι αναλάβουσα και εκτελέσασα αυτούς σήμερον μετά θάρρους υπό τα όμματα της Ευρώπης και του νέου κόσμου, δύναται νυν ότι η επιτυχία γενικώς ανωμολογήθη να ελπίση ότι οι τιμήσαντες αυτήν ξένοι θέλουσιν ορίσει την χώραν ημών ως ειρηνικόν εντευκτήριον των εθνών ως διαρκές και μόνιμον πεδión των Ολυμπιακών αγώνων».

Στη Μεσολυμπιάδα ή Β' Ολυμπιάδα του 1906 ο δ/χος Κων/νος πρόεδρος της Επιτροπής Ολυμπιακών αγώνων, ζήτησε από το βασιλιά να κηρύξει «τους Β' Ολυμπιακούς αγώνες». Ο Βασιλιάς με σκοπιμότητα απευθύνεται: «Κηρύσσω την έναρξιν της Β' Ολυμπιάδος».

Ο ιστορικός Παυλίνης (1887-1953) φίλος της μόνιμης τέλεσης και διώχτης της εκτροπής της ολυμπιακής ιδέας δηλώνει: «Δεν επιτρέπεται οι Ολυμπιακοί αγώνες να μεταφέρονται από πόλιν σε πόλιν, οι αθλητές να παίζουν τον ρόλο περιοδεύοντος θιάσου. Η Ελλάς θα εδικαιούτο να ζητήσει μόνιμον τέλεσιν των Αγώνων εις τας Αθήνας».

Παρ' ότι οι λόγοι του τότε βασιλιά ξεσήκωσαν θύελλα ενθουσιασμού, οι ισχυροί της γης αντέδρασαν και πέτυχαν την αντίθετη επιθυμία των Ελλήνων, παράλληλα δε Ελληνικά πολιτικά γεγονότα επέδρασαν δυσμενώς στις Ολυμπιακές επιδιώξεις...

Η σύγχρονη Ελλάδα επιδιώκει τη μόνιμη τέλεση και μάλιστα η Δ.Ο.Ε. προτείνει να ιδρυθεί «Πανεπιστήμιον Ολυμπισμού» στην Ολυμπία. Δυστυχώς όμως «η μεγάλη

πλειοψηφία των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών απέρριψε την πρόταση για μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων».

Οι αγώνες αλλάζουν έδρα κάθε 4 χρόνια: «Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1996, θα γίνουν στην Αθήνα σε ανάμνηση της αναβίωσης προ 100 ετών... ανακοίνωσε η Δ.Ο.Ε.».

Επιδιώξεις του Κουμπερτέν

Με του Ολυμπιακούς αγώνες και τα βιώματα της Ολυμπιακής ιδεολογίας, ο Κουμπερτέν προβάλλει ότι προορισμός του ατόμου είναι η ισορροπία του, όπως ακριβώς την είχαν αναλάβει νοητικά οι αρχαίοι Έλληνες

Από το παράδειγμα της αρχαία Ελλάδας, ονειρεύεται την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων: «θέλοντας ν' αναβιώσω λιγότερο τον τύπο παρά τις αρχές, του χιλιετούς θεσμού, διότι έβλεπα σ' αυτόν για την χώρα μου και για την ανθρωπότητα ένα παιδαγωγικό προσανατολισμό που κατέστη αναγκαίος, ώφειλα να φροντίσω να ξαναοικοδομήσω τα ισχυρά στηρίγματα που τον στερέωναν ήτοι το πνευματικό έρεισμα, το ηθικό έρεισμα». Το Ολυμπιακό πνεύμα ή «Ολυμπισμός», για τον Κουμπερτέν, τείνει να συγκεντρώσει σε μια ακτινοβόλο δέσμη όλες τις αρχές που συμβάλλουν στην τελειοποίηση του ανθρώπου». Κατέστησε τη φυσική αγωγή επιστήμη: «Η σωματική αγωγή είναι μια επιστήμη πολύ μεγάλης εκτάσεως αφού είναι κοντά στην ιατρική και αγγίζει την ηθική».

Πως επέδρασαν οι Α΄ Ολυμπιακοί αγώνες στην Νεοελληνική φυσική αγωγή.

Το 10ήμερο των Ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα (6 - 4 - 1896 έως 15 - 4 - 1896) είχε άμεση επίδραση στην Ελληνική φυσική αγωγή γιατί έδωσε την αφορμή στους κρατικούς φορείς να πάρουν το θέμα περισσότερο υπεύθυνα και σοβαρά:

- 1) Ιδρύονται πολλά γυμναστικά και αθλητικά σωματεία στη χώρα μας και καθιερώνονται ποικιλόνυμοι αγώνες.
- 2) Τον Ιανουάριο του 1897 ιδρύεται επίσημα ο Σ.Ε.Α.Γ.Σ. - Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και οργανώνεται το Πανελλήνιο Γυμναστικό Συνέδριο.
- 3) Μετά την επιτυχία της Α΄ Ολυμπιάδας του 1896 κυριαρχεί περισσότερο η ιδέα να τελούνται εδώ μόνιμα οι Ολυμπιακοί αγώνες.

Το 1899 τίθεται θέμα ολοκλήρωσης της ανακαίνισης του Ολυμπιακού Σταδίου. Τη δαπάνη ανέλαβε πάλι ο Γ. Αβέρωφ με την προϋπόθεση ότι θα ρυθμισθούν οριστικά τα γυμναστικά πράγματα στην Ελλάδα .

Ενέργεια του φιλογυμναστικού υπουργού Παιδείας Αθαν. Ευταξία, ψηφίζεται το 1899 ο νόμος ΒΧΚΑ : 2621 «Περί Γυμναστικής», με πολλά ευεργετικά αποτελέσματα για τη φυσική αγωγή .

Ανασυγκροτήθηκε μόνιμα η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων (ΕΟΑ) που το έργο της ήταν:

- α) η διεύθυνση και διαχείριση του Παναθηναϊκού σταδίου,
- β) ανά 4 χρόνια να γίνονται Ολυμπιακοί αγώνες,
- γ) να στέλνονται στο εξωτερικό οι καλύτεροι αθλητές και
- δ) σύνταξη του κανονισμού του Παναθηναϊκού Σταδίου.

Η Ελληνική (κυβερν. Τρικούπη) επιμονή να γίνονται οι Ολυμπιακοί στην Ελλάδα δεν καρποφόρησε και τελικά οι Ολυμπιακοί του 1900 (β' κατά σειρά) γίνονται στο Παρίσι .

Με βάση το νόμο του 2621 :

- 1) Η Γυμναστική γίνεται μάθημα υποχρεωτικό από τάξεις τάξεις του Γυμνασίου μέχρι και του Πανεπιστημίου .
- 2) Κάθε σχολείο πρέπει να έχει δικό του Γυμναστήριο .
- 3) Ιδρύεται το Πανεπιστημιακό (Ακαδημαϊκό) Γυμναστήριο .
- 4) Ιδρύεται σχολή Γυμναστών « διετούς φοιτήσεως » .
- 5) Οι Γυμναστικές εξετάσεις - επιδείξεις πήραν χαρακτήρα άμιλλας μεταξύ των Σχολείων και αποφασίστηκε να τελούνται δημόσια .
- 6) Καθιερώνεται κάθε χρόνο να γίνονται στην Αθήνα Πανελλήνιοι αγώνες με οργανώτρια επιτροπή την Ε.Ο.Α και το Σ.Ε.Α.Γ.Σ. - Σ.Ε.Α.Γ.Α.Σ.
- 7) Κάθε δύο χρόνια καθορίζεται να στέλνονται στο εξωτερικό για μετεκπαίδευση δύο γυμναστές και καθιερώνεται η θέση του επιθεωρητή Σωματικής Αγωγής. (Πρώτη υποτροφία είναι των Ιωάννη Χρυσάφη - Φιλ. Καρβελά)

Η ανάπτυξη και η εδραίωση του νεότερου αθλητισμού οφείλεται στην Ολυμπιάδα του 1896 .

Γίνονται αγώνες τα ΣΩΤΗΡΙΑ (14, 15, 16/5/1899 και ακολουθούν άλλοι αγώνες)

Υπήρξαν όμως ορισμένα πολιτικά Ελληνικά γεγονότα που επέδρασαν αρνητικά , όπως :

- α) ο θάνατος του Φωκιανού 1896
- β) η Κεντρική Ολυμπιακή Επιτροπή μετά τους Α΄ διεθνείς Ολυμπιακούς αγώνες κανένα ενδιαφέρον δεν έδειξε και
- γ) η προσοχής της πολιτείας στην Κρητικής επανάσταση 1897 .

Έτσι ολόκληρη η προσοχή και το ενδιαφέρον στράφηκε σε άλλους ορίζοντες .

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (Δ.Ο.Ε)

Η ανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων το 1896 που μετείχαν 13 κράτη, με πρωτεργάτη τον Κουμπερτέν, συνδέεται στενά με την ίδρυση, την σύσταση και τη λειτουργία της Δ.Ο.Ε. που βρίσκεται επικεφαλής της όλης Ολυμπιακής κίνησης. Η Δ.Ο.Ε είναι διεθνής οργανισμός και προέκυψε από το αθλητικό Συνέδριο των Παρισίων το 1894. Έχει τη διεύθυνση και τον έλεγχο των Ολυμπιακών (και των χειμερινών) αγώνων, την φροντίδα της θέσπισης κανόνων και της τήρησης αυτών σ' όλους τους τομείς. Για να ανταποκριθεί στο δύσκολο έργο της έχει βοηθούς τις Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές και τις Διεθνείς Ομοσπονδίες. Επικεφαλής είναι ο έκαστος πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. Πρώτος πρόεδρος υπήρξε ο Δημήτρης Βικελάς.

Δεν έχει ρόλο να οργανώνει τους Ολυμπιακούς αγώνες αλλά να επιτηρεί εάν οι συνήθειες τελετές των είναι σύμφωνες προς επιθυμίες του συνεδρίου των Παρισίων «...τούτο δεν σημαίνει ότι η Δ.Ο.Ε. δεν θα θέσει υπό την αιγίδα της συναντήσεις Ολυμπιακής φύσεως...»

Έχει σκοπό να καθιστά τους αγώνες όλο και περισσότερο άξιους της ενδόξου ιστορίας αυτών. Να ενθαρρύνει τους ερασιτεχνικούς αγώνες και να προωθεί το ερασιτεχνικό σπορ πάνω σε ορθές βάσεις, να αναπτύσσει και να ενισχύει τη φιλία μεταξύ λαών .

Βάσει του άρθρου 2^{ου} : Απαγορεύεται να μετέχουν των Ολυμπιακών αγώνων επαγγελματίες αθλητές, καθώς και να μην υιοθετούνται χρηματικά βραβεία .

Η Δ.Ο.Ε. είναι θεμελίωση της Ολυμπιακής Ιδέας . Αποτελείται από άτομα ανεξάρτητα, μη δεχόμενα πιέσεις οικονομικές, πολιτικές, ώστε να εκτελούν το Ολυμπιακό έργο ανεπηρέαστα .

Θα πρέπει να διαθέτουν χρόνο για τις ανάγκες της Επιτροπής και να γνωρίζουν την ιστορία των Ολυμπιακών αθλημάτων .

Η Δ.Ο.Ε. λειτουργεί ως ομπρέλα οργάνωσης του ολυμπιακού Κινήματος. Στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ανήκουν όλα τα ολυμπιακά σύμβολα, η σημαία, το ρητό, ο ύμνος και οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Πρώτιστη ευθύνη της Δ.Ο.Ε. είναι να εποπτεύει την οργάνωση των θερινών και χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ (Δ.Ο.Α.)

Άρθρο 1°: « Ιδρύεται η Δ.Ο.Α. εν Ολυμπία βάσει του νόμου 3148/1955 παράγραφος 2, εδάφιον περί αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Ολυμπιακών αγώνων και ομοφώνου εγκρίσεως ταύτης υπό της Δ.Ο.Ε. ».

Σκοπός - αρμοδιότητες Άρθρο 2°: «Σκοπός της Ολυμπιακής Ακαδημίας είναι η δημιουργία ενός διεθνούς πνευματικού κέντρου εις αρχαίαν Ολυμπίαν όπου εγεννήθη και επραγματοποιήθη η ιδέα των αγώνων, το οποίο θα μεριμνήσει, δια την διατήρησιν και διάδοσιν του Ολυμπιακού πνεύματος, την μελέτην και εφαρμογήν των παιδαγωγικών και κοινωνικών αρχών και την επιστημονικήν θεμελίωσιν της Ολυμπιακής Ιδέας, σύμφωνα με τας αρχάς τας οποίας έθεσαν οι αρχαίοι Έλληνες και οι αναβιώσαντες την σύγχρονην Ολυμπιακήν κίνησιν με την πρωτοβουλίαν του βαρόνου Κουμπερτέν».

Άρθρο 4° Δράση: «Για την επιδίωξη του σκοπού οργανώνεται κάθε χρόνο στην αρχαία Ολυμπία σειρά θερινών μαθημάτων από άτομα που εκλέγει η Ε.Ο.Ε. σαν ομιλητές «άτινα καθίστανται άξιοι φορείς και κήρυκες των Ολυμπιακών ιδανικών».

Τα θέματα των ομιλιών είναι: η ιστορία των Ολυμπιακών αγώνων, το πνεύμα της Ολυμπιακής Ιδέας, η συμβολή των προσωπικοτήτων στην ανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων, η ιστορία και η εξέλιξη της σύγχρονης αγωνιστικής, η συμβολή του αθλητισμού στην αγωγή των νέων, η φιλοσοφία των αγώνων, και η επίδρασις αυτών, οι ηθικές αρχές του αθλητισμού, η εξέλιξη της θεωρίας της τεχνικής της προπόνησης στους διάφορους κλάδους της αγωνιστικής, επιστημονικά θέματα που έχουν άμεση σχέση με τον αθλητισμό.

ΕΘΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (Ε.Ο.Ε.)

Βάσει του 24^{ου} άρθρου της Δ.Ο.Ε., η Ε.Ο.Ε. κάθε χώρας υποχρεούνται να υποστηρίζει «τις κινήσεις του αθλητισμού για όλους», να συνεργάζεται υπεύθυνα στην οργάνωση αθλητικών προγραμμάτων και ειδικών εκδηλώσεων, να προωθεί βιβλία, έντυπα σχετικά με τα σπορ και να οργανώνει σεμινάρια πάνω στη σημασία της αθλητικής δραστηριότητας.

Η Ε.Ο.Ε. έχει την αρμοδιότητα για την εξασφάλιση της συμμετοχής της χώρας, που εκπροσωπεί, στους Ολυμπιακούς αγώνες καθώς και σ' άλλες εκδηλώσεις που έχουν τεθεί κάτω από την αιγίδα της Δ.Ο.Ε.

Δεν πρέπει η Ε.Ο.Ε. να δέχεται πολιτικές, θρησκευτικές ή οικονομικές πιέσεις από κρατικά όργανα ή ιδιωτικούς φορείς και να επηρεάζεται το έργο της. Αντίθετα να συνεργάζεται με ιδιωτικούς και κρατικούς φορείς, οι οποίοι δεν θα έρχονταν αντιμέτωποι στο έργο της, που στηρίζει τις αρχές της στην Ολυμπιακή κίνηση και στους κανονισμούς στις Δ.Ο.Ε.

Από τη Δ.Ο.Ε. συνιστάται στην Ε.Ο.Ε.:

- Να οργανώνει τακτικά μια Ολυμπιακή ημέρα, για την προαγωγή της Ολυμπιακής κίνησης, εάν είναι δυνατόν κάθε χρόνο (6^η Απριλίου).

- Να περιλαμβάνει στις δραστηριότητές της, την προαγωγή της παιδείας, των τεχνών στον αθλητικό και Ολυμπιακό τομέα.

- Να παλεύει εναντίον της απόκλισης από τις υγιείς αρχές του αθλητισμού κ.ά.

ΟΛΥΜΠΙΣΜΟΣ

Νεότερη λέξη, που την καθιερώνει ο Κουμπερτέν. Είναι αντίστοιχη στην «Ολυμπιακή αγωγή, Ολυμπιακή ιδέα, Ολυμπιακό πνεύμα». Είναι το ίδιο πνεύμα από τους πανάρχαιους χρόνους μέχρι σήμερα αμετάβλητο: «Είναι... ένα σχολείο ευγένειας και ηθικής αγνότητας, καθώς και υπομονής και ζωτικότητας, αλλά μόνον εάν... η τιμιότητα και το φίλαθλο και ανιδιοτελές πνεύμα έχουν αναπτυχθεί όσο και η δύναμη των μυών...».

«Είναι μια τεράστια αθόρυβη μηχανή που δεν προστρίβεται και της οποίας η κίνηση δεν σταματά παρά την άμμο την οποία ρίχνουν σ' αυτή ωρισμένα άτομα επιμόνως...»

Είναι η φιλοσοφία με την οποία το άτομο προσπαθεί να ισορροπήσει τη συνολική του ανάπτυξη με τη σωματική του δραστηριότητα.

Καλλιεργεί την ευγενή άμιλλα σε πανανθρώπινη κλίμακα καθώς και τις υψηλότερες αρετές που στήριζαν τον πολιτισμό.

Καταπολεμά το μίσος, το πάθος, το διχασμό, την εχθρική έριδα και δίνει εξέχουσα θέση στην ενότητα, στην αδελφοσύνη και συμβάλλει στη μάχη των λαών για πρόοδο, ειρήνη και ευημερία.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Η Ολυμπιακή σημαία, το σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων έχει πέντε συμπλεκόμενους μεταξύ τους κύκλους χρώματος μπλε, κίτρινου, μαύρου, πράσινου, κόκκινου σε ένα λευκό υπόβαθρο.

Κάθε κύκλος από αυτούς αντιστοιχεί και σε μια από τις πέντε κατοικήσιμες ηπείρους και αντίστοιχα:

- Μπλε -> Ευρώπη
- Κίτρινο -> Ασία
- Μαύρο -> Αφρική
- Πράσινο -> Ωκεανία
- Κόκκινο -> Αμερική

Το λευκό πλαίσιο αναπαριστά το γεγονός πως οι αθλητές θα αγωνιστούν με τίμια μέσα και ο σκοπός τους είναι αγνός. Ο αγώνας αυτός καθ' αυτός.

Η σημαία των ολυμπιακών αγώνων έχει και ένα άλλο παγκόσμιο ενωτικό χαρακτήρα. Οι σημαίες της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών του κόσμου αποτελούνται από τον συνδυασμό δύο ή περισσότερων χρωμάτων από τα έξι της ολυμπιακής σημαίας π.χ. Ελλάδα -> λευκό-μπλε, Ισπανία -> κίτρινο-κόκκινο, Η.Π.Α. -> λευκο-κόκκινο-μπλε κτλ.

Οι πέντε Ολυμπιακοί κύκλοι σχεδιάστηκαν το 1913, υιοθετήθηκαν το 1914 και παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας το 1920.

ΑΦΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΦΛΟΓΑΣ

Η Αφή της Ολυμπιακής Φλόγας γίνεται παραδοσιακά στην Αρχαία Ολυμπία και υπεύθυνη για την διεξαγωγή της είναι η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή.

Για πρώτη φορά έγινε το 1936, για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου με τη βοήθεια κοίλου κατόπτρου. Σύμφωνα με το τελετουργικό, την Αφή την κάνει η Πρωθιέρεια στο χώρο του ναού της Ήρας (Ηραίον), που βρίσκεται απέναντι από το ναό του Δία, στο αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας. Εκεί η πρωθιέρεια ζητά τη βοήθεια του θεού του ήλιου Απόλλωνα ώστε να ανάψει η δάδα απαγγέλοντας την επίκληση.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΡΙΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Θερινοί Αγώνες

- Αθήνα (Ελλάδα) 1896
- Παρίσι (Γαλλία) 1900
- Σεντ Λούις (ΗΠΑ) 1904
- Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) 1908
- Στοκχόλμη (Σουηδία) 1912
- Βερολίνο (Γερμανία) 1916 : Ματαιώθηκαν λόγω Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου
- Αμβέρσα (Βέλγιο) 1920
- Παρίσι (Γαλλία) 1924
- Άμστερνταμ (Ολλανδία) 1928
- Λος Άντζελες (ΗΠΑ) 1932
- Βερολίνο (Γερμανία) 1936
- Τόκιο (Ιαπωνία) 1940 : Ματαιώθηκαν λόγω Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου
- Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) 1944 : Ματαιώθηκαν λόγω Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου
- Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) 1948
- Ελσίνκι (Φινλανδία) 1952
- Μελβούρνη (Αυστραλία) 1956
- Ρώμη (Ιταλία) 1960
- Τόκιο (Ιαπωνία) 1964
- Πόλη του Μεξικού (Μεξικό) 1968
- Μόναχο (Γερμανία) 1972
- Μοντρεάλ (Καναδάς) 1976
- Μόσχα (Ρωσία) 1980
- Λος Άντζελες (ΗΠΑ) 1984
- Σεούλ (Νότια Κορέα) 1988
- Βαρκελώνη (Ισπανία) 1992
- Ατλάντα (ΗΠΑ) 1996
- Σίδνεϊ (Αυστραλία) 2000
- Αθήνα (Ελλάδα) 2004
- Πεκίνο (Κίνα) 2008

- Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) 2012

Χειμερινοί Αγώνες

- Σαμονί (Γαλλία) 1924
- Σεν Μόριτζ (Ελβετία) 1928
- Λέικ Πλάσιντ (ΗΠΑ) 1932
- Γκάρμινς-Παρτενκίρχεν (Γερμανία) 1936
- Σεν Μόριτζ (Ελβετία) 1948
- Όσλο (Νορβηγία) 1952
- Κορτίνα Νταμπέτσο (Ιταλία) 1956
- Σκουά Βάλλει (ΗΠΑ) 1960
- Ίνσμπρουκ (Αυστρία) 1964
- Γκρενόμπλ (Γαλλία) 1968
- Σαπόρο (Ιαπωνία) 1972
- Ίνσμπρουκ (Αυστρία) 1976
- Λέικ Πλάσιντ (ΗΠΑ) 1980
- Σαράγεβο (Γιουγκοσλαβία) 1984
- Κάλγκαρυ (Καναδάς) 1988
- Αλμπερβίλ (Γαλλία) 1992
- Λίλεχαμερ (Νορβηγία) 1994
- Ναγκάνο (Ιαπωνία) 1998
- Σολτ Λέικ Σίτυ (ΗΠΑ) 2002
- Τορίνο (Ιταλία) 2006
- Βανκούβερ (Καναδάς) 2010
- Σότσι (Ρωσία) 2014

Μελλοντικοί Ολυμπιακοί Αγώνες

Το **Ρίο ντε Τζανέιρο** πρόκειται να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του **2016**.

Το **Πιονγκτσάνγκ** πρόκειται να διοργανώσει τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του **2018**.

Το **Τόκιο** πρόκειται να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του **2020**.

Θερινά Ολυμπιακά Αθλήματα

Τοξοβολία
Στίβος
Αντιπότεριση
Μπέιζμπολ
Καλαθοσφαίριση
Μπιτς βόλεϊμπολ
Ποδηλασία BMX
Πυγμαχία
Κανόε καγιάκ (σπρίντ)
Κανόε καγιάκ (σλάλομ)
Ποδηλασία
Καταδύσεις
Ιππασία
Ξιφασκία
Χόκεϊ
Ποδόσφαιρο
Ενόργανη Γυμναστική
Ρυθμική Γυμναστική
Τραμπολίνο
Χειροσφαίριση
Τζούντο
Μοντέρνο Πένταθλο
Κολύμβηση ανοικτής θαλάσσης
Κωπηλασία
Ιστιοπλοΐα
Σκοποβολή
Σόφτμπολ
Κολύμβηση
Συγχρονισμένη κολύμβηση
Επιτραπέζια αντισφαίριση
Τάε κβον ντό
Αντισφαίριση
Τρίαθλο
Πετοσφαίριση

Υδατοσφαίριση
Άρση βαρών
Πάλη

Χειμερινά Ολυμπιακά Αθλήματα

<u>Καλλιτεχνικό πατινάζ</u>
<u>Πατινάζ ταχύτητας</u>
<u>Πατινάζ μικρής πίστας</u>
<u>Χόκεϊ επί πάγου</u>
<u>Κέρλινγκ</u>
<u>Λουτζ</u>
<u>Μπόμπσλεϊ</u>
<u>Σκέλετον</u>
<u>Αλπικό σκι</u>
<u>Σκανδιναβικό σκι (Ανώμαλος δρόμος)</u>
<u>Σκανδιναβικό σκι (Άλμα με σκι)</u>
<u>Σκανδιναβικό σκι (Βόρειο σύνθετο)</u>
<u>Ελεύθερο σκι</u>
Χιονοσανίδα

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Έλληνες - Ελληνίδες αθλητές και αθλήτριες και τα μετάλλια που έχουν κατακτήσει στους Ολυμπιακούς αγώνες.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ		
ΧΡΥΣΑ	ΑΣΗΜΕΝΙΑ	ΧΑΛΚΙΝΑ
ΣΤΙΒΟΣ		
Σπυρίδων Λούης	Παναγιώτης Παρασκευάπουλος	Γιάννης Περσόκης
Κωνσταντίνος Τσικλητήρας	Μιλτιάδης Γούσκος	Σωτήρης Βερσής
Βούλα Πατουλίδου	Χαρίλαος Βασιλάκος	Γιώργος Παपाσιδέρης
Κώστας Κεντέρης	Μιχάλης Δωρίζας	Δημήτρης Γολέμης
Αθανασία Τσουμελέκα	Κωνσταντίνος Τσικλητήρας(2)	Ευάγγελος Δαμάσκος
Φανή Χαλκιά	Νίκη Μπακογιάννη	Γιάννης Θεοδωράπουλος
	Κατερίνα Θάνου	Νικόλαος Γεωργαντάς
	Τασούλα Κελεσίδου	Κωνσταντίνος Τσικλητήρας
	Μιρέλα Μανιάνι	Γιώργος Ρουμπάνης
	Πηγή Δεβετζή	Μιρέλα Μανιάνι
		Πηγή Δεβετζή
ΑΡΣΗ ΒΑΡΩΝ		
Περικλής Κακούσης	Λεωνίδας Σαμπάνης (2)	Σωτήρης Βερσής
Πύρρος Δήμας (3)	Βαλέριος Λεωνίδης	Αλέξανδρος Νικολόπουλος
Ακάκιος Καχιασβίλης (2*)	Λεωνίδας Κόκας	Ιωάννα Χατζηιωάννου
	Βίκτωρας Μήτρου	Πύρρος Δήμας
ΤΕΝΙΣ		
	Διονύσης Κάσδαγλης	Διπλό ανδρών
	Διπλό ανδρών	(Αριστείδης Ακρατόπουλος - Κώστας Ακρατόπουλος)

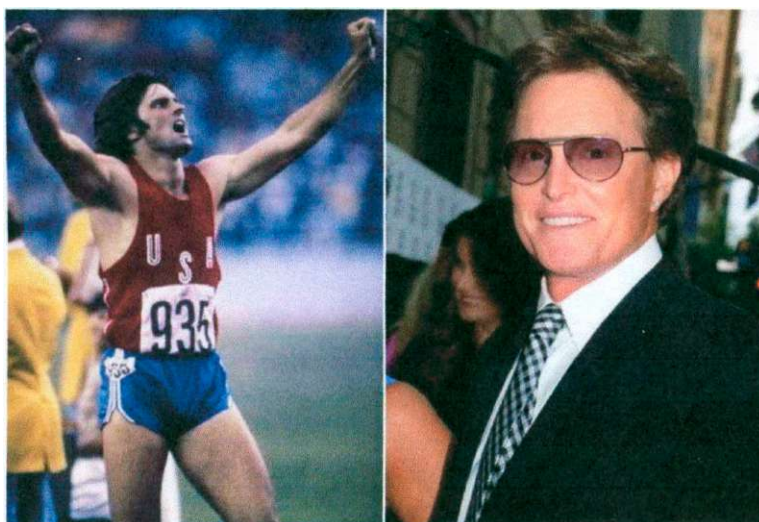
	(Διονύσης Κάσδαγλης – Δημήτρης Πετροκόκκινος)	Κώστας Πασπάτης
ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ		
Γιάννης Μαλοκίνης	Σπύρος Χαζάπης	Δημήτρης Δρίβας
Συγχρονισμένη κατάδυση	Γιάννης Ανδρέου	Στάθης Χωραφάς (2)
(Θωμάς Μπίμης-Νίκος Συρανίδης)	Στάθης Χωραφάς	
	Αντώνης Πέπανος	
	Εθνική Ομάδα Υδατοσφαίρισης Γυναικών	
ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ		
Παντελής Καρασεβδάς	Παύλος Παυλίδης	Νίκος Τρικούπης
Γιάννης Φραγκούδης	Γιώργος Ορφανίδης	Νίκος Μωράκης
Γιώργος Ορφανίδης	Γιάννης Φραγκούδης	Γιάννης Φραγκούδης
	Αυτόματο Πιστόλι Ομαδικό	Αναστάσιος Μεταξάς
	Αλέξανδρος Θεοφυλάκης, Γιάννης Θεοφυλάκης, Γιώργος Μωραϊτίνης, Ιάσων Σαππάς, Αλέξανδρος Βρασιβανόπουλος	
ΕΙΦΑΣΚΙΑ		
Λέων Πύργος Γιάννης Γεωργιάδης	Τηλέμαχος Καρακάλος	Περικλής Πιερράκος -Μαυρομιχάλης
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ		
Γιάννης Μητρόπουλος	Θωμάς Ξενάκης	Ομάδα Εθνικού ΓΣ
Νίκος Ανδριακόπουλος	Δημοσθένης Ταμπάκος	Πέτρος Περσάκης
Ιωάννης Μελισσανίδης	Ομάδα Πανελληνίου ΓΣ	Αριστόβουλος Πετμεζάς
Δημοσθένης Ταμπάκος		Εθνική ανσάμπλ
ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ		
Ντράγκον	Ηλίας Χατζηπαυλής	Σόλινγκ
(Διάδοχος Κωνσταντίνος - Οδυσσέας Εσκιτζάγλου – Γιώργος Ζαίμης)	Νίκος Κακλαμανάκης	Τάσος Μπουντούρης Τάσος Γαβρίλης – Αριστείδης Ραπανάκης)
Νίκος Κακλαμανάκης		Υνγκλινγκ

Σκάφος 470		(Σοφία Μπεκατώρου-Βιργινία
(Σοφία Μπεκατώρου-Αιμιλία Τσουλφά)		Κραβαριώτη-Σοφία Παπαδόπουλου)
ΠΑΛΗ		
Στέλιος Μυγιάκης	Γιώργος Τσίτας	Στέφανος Χριστόπουλος
	Πέτρος Γαλακτόπουλος	Πέτρος Γαλακτόπουλος
	Δημήτρης Θανόπουλος	Μπάμπης Χολίδης (2)
		Γιώργος Χατζιωαννίδης
		Αμιράν Καρντάνοφ
		Αρτιόμ Κιουρεγκιόν
ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ		
Αριστείδης Κωνσταντινίδης	Γιώργος Κωλέτης	Γιώργος Παρασκευόπουλος
	Σταμάτης Νικολόπουλος (2)	
ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ		
Μιχάλης Μουρούτσος	Έλλη Μυστακίδου	
	Αλέξανδρος Νικολαΐδης(2)	
ΤΖΟΥΝΤΟ		
Ηλίας Ηλιάδης		Ηλίας Ηλιάδης
ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ		
	Διπλό σκιφ ελαφρών βαρών	Διπλό σκιφ ελαφρών βαρών
	(Βασίλης Πολύμερος-Δημήτρης Μούγιος)	(Βασίλης Πολύμερος-Νίκος Σκιαθίτης)
		Διπλό σκιφ ελαφρών βαρών
		(Αλεξάνδρα Τσιάβου – Χριστίνα Γιαζιτζίδου)

Οι διασημότεροι Ολυμπιονίκες του παρελθόντος, σήμερα!

Αναρωτιέστε πώς είναι σήμερα οι μεγαλύτεροι και διασημότεροι Ολυμπιονίκες όλων των εποχών.

Ξεκινάμε με την Kerri Strug, η οποία το 1996 άφησε τους πάντες άφωνους, όταν κέρδισε το Χρυσό μετάλλιο για την Αμερική στη ρυθμική, με τραυματισμένο αστράγαλο. Σήμερα, εργάζεται ως δασκάλα, ενώ έχει παντρευτεί και έχει και ένα γιο, τον Tyler.

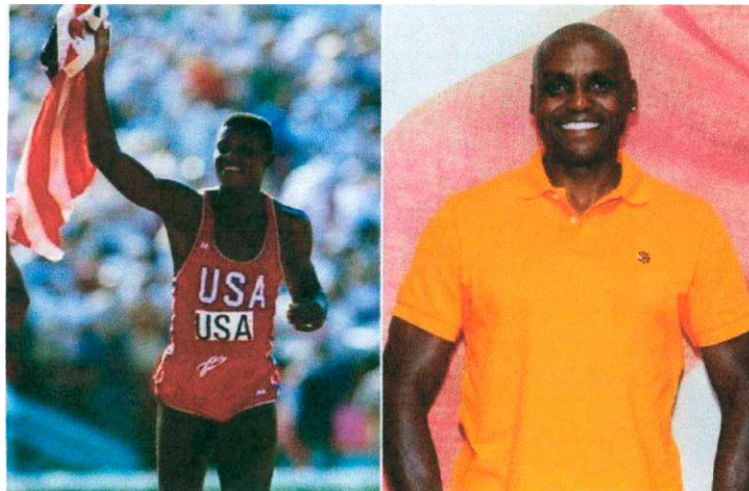

Ο Bruce Jenner πάλι, κέρδισε το 1976 το Χρυσό στο δέκαθλο. Σήμερα, είναι ο «μπαμπάς» των... Kardashians, και σύζυγος της μαμάς της Kim!

Η Shawn Johnson, που έχει κερδίσει δυο μετάλλια, ένα χρυσό και ένα ασημένιο το 2008, σήμερα ασχολείται με το... χορό, αφού το 2009 κέρδισε το Dancing with the Stars, ενώ ετοιμάζεται και πάλι για το επόμενο reality χορού.

Ο σπρίντερ Carl Lewis πάλι, που έχει στην κατοχή του εννέα μετάλλια, τα οχτώ εκ των οποίων χρυσά, πλέον, ασχολείται με την πολιτική, ενώ είναι και πρέσβης καλής θελήσεως των Ηνωμένων Εθνών για το φαγητό και τη γεωργία.

Αξέχαστη θα μείνει και η Nancy Kerrigan, που το 1994 κέρδισε το ασημένιο στο πατινάζ, ενώ κατάφερε να διαγωνιστεί μόλις επτά εβδομάδες μετά τον σοβαρό της τραυματισμό στο πόδι, που λέγεται πως έγινε εσκεμμένα από αντίπαλο της! Σήμερα, η Nancy συνεχίζει το hobby της, έχει κάνει ένα μικρό πέρασμα από ταινία, ενώ έχει ιδρύσει και σύλλογο για την αποκατάσταση της όρασης.

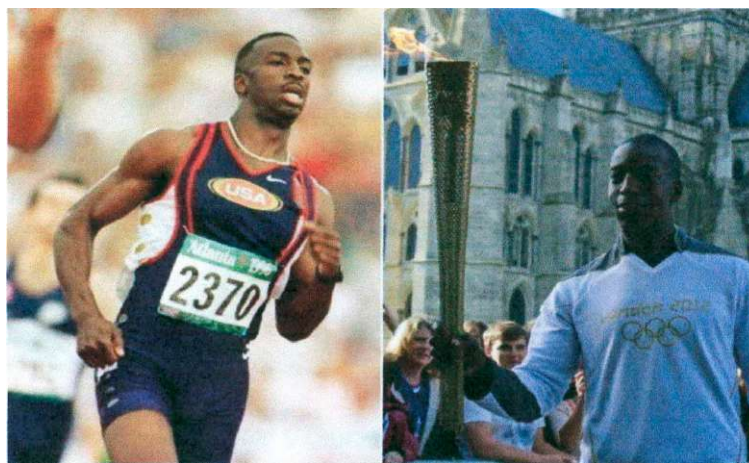

Συνεχίζουμε με τον Greg Louganis, που κέρδισε τρία χρυσά μετάλλια στην κολύμβηση. Το πρώτο όταν ήταν μόλις 16 ετών. Σήμερα, ο Louganis που έχει χαρακτηριστεί από τους μεγαλύτερους κολυμβητές όλων των εποχών, παλεύει με το AIDS, το οποίο κόλλησε το 1988, ενώ είναι και ακτιβιστής κατά του ιού, ενώ παράλληλα εργάζεται και ως ηθοποιός. Και η Kristi Yamaguchi όμως, μετά το χρυσό στο πατινάζ το 1992, σήμερα το έχει ρίξει επίσης στο Dancing with the Stars, ενώ είναι παντρεμένη, και μητέρα δυο κοριτσιών.

Η Nadia Comaneci πάλι, που κέρδισε τρία χρυσά μετάλλια στη ρυθμική, αυτομόλησε από την πατρίδα της τη Ρουμανία το 1998 κατά τη διάρκεια της επανάστασης, και έγινε πολίτης της Αμερικής, όπου έγραψε το δικό της βιβλίο, ενώ το 2006 απέκτησε και το πρώτο της παιδί.

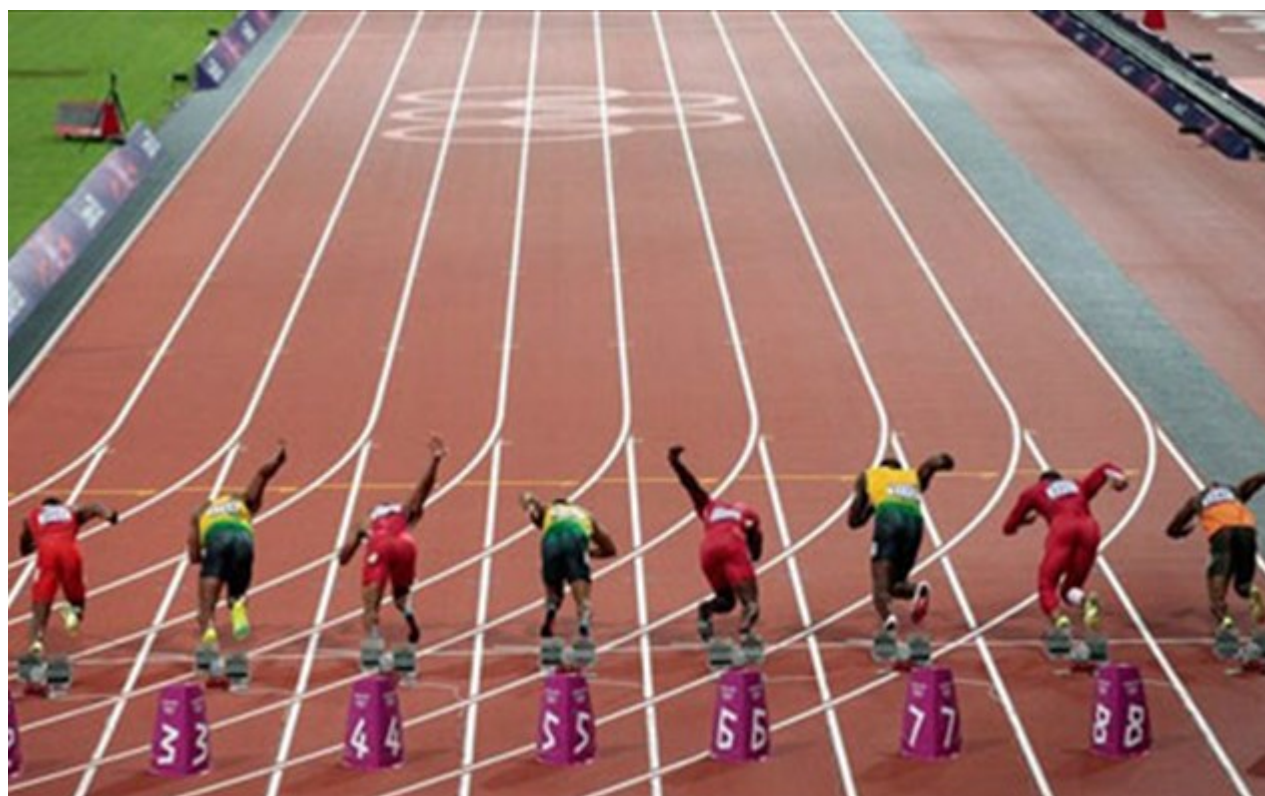
Ο σπρίντερ Michael Johnson, μετά τα 4 χρυσά μετάλλια του, αποσύρθηκε και σήμερα εργάζεται ως αθλητικός σχολιαστής.

Τέλος, η Tara Lipinski, μετά το χρυσό που κέρδισε στο πατινάζ, μόλις στα 15 της, πλέον έχει αποσυρθεί και το έχει ρίξει στο... Dancing on Ice, ενώ έχει κάνει και πολλαπλές συμμετοχές σε τηλεοπτικά shows.

Ολυμπιακοί Αγώνες: τα σημαντικότερα γεγονότα από το 1896 ως το 2012

Οι θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του 2012, που διεξάγονται μέχρι τις 12 Αυγούστου, είναι οι 30οι στην ιστορία της διοργάνωσης, με την βρετανική πρωτεύουσα να γίνεται η πρώτη πόλη που διοργανώνει για τρίτη φορά το υπέρτατο αυτό αθλητικό γεγονός.

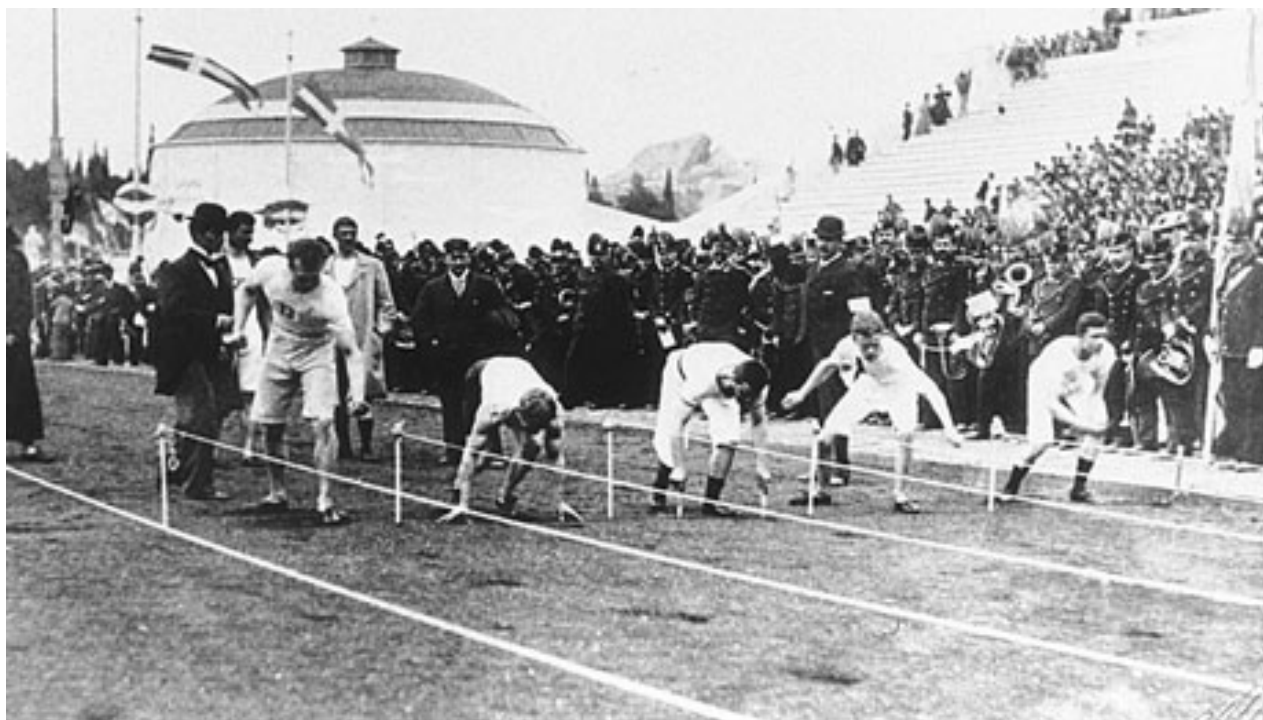
Από το 1896, οπότε και έγιναν οι πρώτοι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες στην Αθήνα, η συγκεκριμένη διοργάνωση συνεχίζει αδιάλειπτα κάθε 4 χρόνια με εξαίρεση το Βερολίνο το 1916, το Τόκιο το 1940 και το Λονδίνο το 1944, οπότε και οι αγώνες ακυρώθηκαν λόγω Πρώτου και Δεύτερου παγκοσμίου πολέμου.

Ας δούμε όμως τα σημαντικότερα γεγονότα που στιγματίσαν την κάθε μία από αυτές τις διοργανώσεις.

1896: Αθήνα

Η αναβίωση των ολυμπιακών Αγώνων διήρκησε από τις 6 έως τις 15 Απριλίου και συμμετείχαν 285 αθλητές, μόνο άνδρες από 14 χώρες. Ωστόσο η Σταμάτα Ρεβίθη, μητέρα ενός αγοριού 17 μηνών, έτρεξε στην κούρσα του μααραθωνίου στις 11 Απριλίου, την επόμενη δηλαδή ημέρα από τον επίσημο αγώνα των ανδρών και αν και δεν της επετράπη να εισέλθει στο στάδιο στο τέλος της κούρσας της, η Ρεβίθη ολοκλήρωσε τον μααραθώνιο σε 5 ώρες και 30 λεπτά και εξασφάλισε μαρτυρίες που επιβεβαιώνουν εγγράφως το χρόνο της. Ωστόσο μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν επίσημα έγγραφα, που να έχουν κατατεθεί και να επιβεβαιώνουν κάτι τέτοιο.

1900: Παρίσι

Οι δεύτεροι ολυμπιακοί αγώνες διεξήχθησαν στο Παρίσι με τη συμμετοχή ανδρών και γυναικών και διήρκησαν από τις 14 Μαΐου ως τις 28 Οκτωβρίου. Η μεγάλη διάρκειά τους οφείλεται στο ότι οι διοργανωτές αποφάσισαν να συνδυάσουν τους Αγώνες με την 3η Διεθνή Έκθεση των Παρισίων, και κάπως έτσι ξεκινά η εμπορευματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων.

1904: Σεντ Λούις

Στην τρίτη Ολυμπιάδα, συμμετείχαν 651 αθλητές από 12 χώρες και η διεξαγωγή τους κράτησε σχεδόν 5 μήνες από την 1η Ιουλίου ως την 23η Νοεμβρίου. Είναι η δεύτερη και τελευταία φορά που το γκολφ περιλαμβάνεται στα Ολυμπιακά αθλήματα. Έκτοτε αφαιρέθηκε από το πρόγραμμα ως ...επαγγελματικό άθλημα και δεν εντάχθηκε ποτέ ξανά.

1908: Λονδίνο

27 Απριλίου μέχρι 31 Οκτωβρίου του 1908, το Λονδίνο φιλοξένησε τους Ολυμπιακούς αγώνες που θα έμεναν στην ιστορία ως οι Ολυμπιακοί όπου πρωτοεμφανίστηκε η πολιτική. Ο λόγος: επειδή δεν επιτράπη στους Φιλανδούς, που η χώρα τους τελούσε υπό ρωσική κατοχή, να φέρουν τη σημαία τους και αυτοί αντί της ρωσικής προτίμησαν να παρελάσουν χωρίς σημαία.

1912: Στοκχόλμη

5 Μαΐου με 22 Ιουλίου, μόλις 2,5 μήνες η διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων στη Στοκχόλμη που σημαδεύτηκε από την εξαφάνιση του ιάπωνα μαραθωνοδρόμου Σίσο Κανακούρι, ο οποίος χάθηκε στην κυριολεξία. 50 χρόνια αργότερα το μυστήριο λύθηκε: Ο Κανακούρι κατάκοπος από την κούραση στα μέσα της διαδρομής σταμάτησε να πάρει μια ανάσα στην αυλή ενός σπιτιού και η οικογένεια που τον είδε τον περιμάζεψε. Όταν ξύπνησε την επομένη συνειδητοποίησε τι είχε συμβεί και αποφάσισε να πάρει το τρένο για τη Στοκχόλμη και από εκεί το πλοίο της επιστροφής για την Ιαπωνία. Ντροπιασμένος για το τι είχε συμβεί δεν αποκάλυψε σε κανέναν τίποτα, ώσπου το 1967 επέστρεψε στη Στοκχόλμη, σε ηλικία 76 ετών, για να τερματίσει τον μαραθώνιο που είχε ξεκινήσει πριν από 55 χρόνια.

1920: Αμβέρσα

Στους ολυμπιακούς Αγώνες του 1920 (20 Απριλίου -12 Σεπτέμβρη) συμμετείχαν 2.561 άντρες και 65 γυναίκες από 29 χώρες. Τότε συμβαίνουν τρεις καινοτομίες: παρουσιάζεται η Ολυμπιακή Σημαία των 5 κύκλων, εκφωνείται ο όρκος των αθλητών και περιλαμβάνεται μία εβδομάδα με χειμερινά σπορ, γεγονός που θα σημάνει την έναρξη των χειμερινών ολυμπιακών αγώνων.

1924: Παρίσι

Η τελετή έναρξης έγινε στις 4 Μαΐου και η λήξη στις 27 Απριλίου του 1924, με 3.089 αθλητές από 44 χώρες. Στο Παρίσι ακούστηκε για πρώτη φορά το σύνθημα των Ολυμπιακών Αγώνων, «citius, altius, fortius» (γρηγορότερα, δυνατότερα, ψηλότερα).

1928: Άμστερνταμ

Η διοργάνωση καθιερώνεται στις 16 μέρες 28 Ιουλίου με 16 Αυγούστου, και οι γυναίκες κάνουν τη δυναμική τους είσοδο στον στίβο. Η ολυμπιακή φλόγα ανάβει στον Μαραθώνα και η ...Coca Cola γίνεται επίσημος χορηγός.

1932: Λος Άντζελες

Το Χόλιγουντ μπαίνει στον χώρο του αθλητισμού από τις 30 Ιουλίου έως τις 14 Αυγούστου, και μαζί του έρχεται το άκουσμα του εθνικού ύμνου για τον εκάστοτε χρυσό ολυμπιονίκη, το φώτο-φίνις και η ηλεκτρονική καταγραφή των επιδόσεων.

1936: Βερολίνο

Το χιτλερικό Βερολίνο φιλοξενεί τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936, από την 1η ως την 16η Αυγούστου με 49 χώρες να συμμετέχουν και τον Χίτλερ να αποχωρεί από το στάδιο όταν ο μαύρος αμερικανός Τζέσι Όουενς, με τέσσερα χρυσά στο στίβο, κατέρριψε πανηγυρικά τα περί της ανωτερότητας της Άρειας Φυλής. Την ίδια χρονιά η 12χρονη τότε Δανή Ίνγκε Σέρενσεν παίρνει το χάλκινο μετάλλιο στα 200 μέτρα πρόσθιο και γίνεται η νεαρότερη κάτοχος ολυμπιακού μεταλλίου.

1948: Λονδίνο

Οι Ολυμπιακοί επιστρέφουν στη Βρετανική πρωτεύουσα μετά την απαγόρευσή τους το 1944 λόγω Δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. 59 χώρες παίρνουν μέρος στους αγώνες που ξεκίνησαν στις 28 Ιουλίου και ολοκληρώθηκαν στις 14 Αυγούστου, με φόντο εκατομμύρια θύματα του πολέμου.

1952: Ελσίνκι

Η μάχη ΕΣΣΔ – ΗΠΑ ξεκινά στους ολυμπιακούς, που διήρκεσαν από τις 19 Ιουλίου ως τις 23 Αυγούστου. Πρώτη φορά συμμετέχει η ΕΣΣΔ αλλά και το νεοσύστατο κράτος του Ισραήλ στην αθλητική διοργάνωση.

1956: Μελβούρνη

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες «μετακομίζουν» στην Αυστραλία για πρώτη φορά από τις 22 Νοεμβρίου ως της 8 Δεκέμβρη, μήνες καλοκαιρινοί φυσικά για τη χώρα. Η Δυτική και Ανατολική Γερμανία εμφανίζονται με κοινή ομάδα ενώ το αγώνισμα της ιππασίας διεξάγεται στη Στοκχόλμη, επειδή η Αυστραλία έχει επιβάλει καραντίνα στα ζώα για να αποτρέψει την εμφάνιση ασθενειών.

1960: Ρώμη

Από τις 25 Αυγούστου ως τις 11 Σεπτεμβρίου η υφήλιος μπορεί πλέον να παρακολουθεί τους ολυμπιακούς Αγώνες, που διεξάγονται στη Ρώμη μέσω της πλήρους τηλεοπτικής κάλυψης που παρέχει η Eurovision. Τότε κάνει την εμφάνισή του ο ξυπόλητος μαραθωνοδρόμος από την Αιθιοπία, Αμπέμπε Μπικίλα αλλά και ο μετέπειτα Μοχάμετ Άλι, γνωστός τότε ως Κάσιους Κλέι.

1964: Τόκιο

Η τεχνολογία της Ιαπωνίας, όπου και διεξάγονται από τις 10 έως τις 24 Οκτωβρίου οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1964, (πρώτη φορά σε ασιατικό έδαφος) βρίσκεται πλέον στην υπηρεσία του αθλητισμού. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή απέκλεισε τη Νότια Αφρική, λόγω της πολιτικής του Απαρτχάιντ, ενώ το τζούντο, το βόλεϊ γυναικών και το πένταθλο γίνονται και επίσημα ολυμπιακά αθλήματα. Ο 19χρονος πιτσιρικάς Γιοσινόρι Σακάι, που ανάβει την ολυμπιακή φλόγα είναι σύμβολο της μεταπολεμικής ειρήνης στη χώρα, καθώς

είχε γεννηθεί στη Χιροσίμα στις 6 Αυγούστου 1945, την ημέρα δηλαδή που έπεσε η ατομική βόμβα.

1968: Μεξικό

Στις 2 Οκτωβρίου ξεσπούν αιματηρές συγκρούσεις στην πόλη του Μεξικό, αντιδρώντας για τη διεξαγωγή των Αγώνων, μόλις 10 μέρες πριν την έναρξη (12 Οκτωβρίου - 27 Οκτωβρίου). Ο επίσημος απολογισμός μιλά για 4 νεκρούς και 30 τραυματίες ενώ ανεπίσημες πηγές κάνουν λόγο για 267 νεκρούς και 1000 τραυματίες. Η υψωμένη γροθιά (φορώντας μαύρο γάντι) των αθλητών Τόμι Σμιθ και Τζον Κάρλος, κατά την απονομή των μεταλλίων στα 200 μ. έχει μείνει χαραγμένη ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την καταπίεση των μαύρων στις ΗΠΑ, ειδικά μετά τη δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Μόναχο: 1972

Η τρομοκρατική επίθεση μελών της παλαιστινιακής οργάνωσης «Μαύρος Σεπτέμβρης» κατά μελών της ομάδας του Ισραήλ στο Ολυμπιακό Χωριό στις 5 Σεπτεμβρίου (πέντε μέρες πριν τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων) σημάδεψε τη διοργάνωση του Μονάχου. Ο απολογισμός ήταν 11 νεκροί Ισραηλινοί, 5 Παλαιστίνιοι και 1 Γερμανός αστυνομικός.

1976: Μόντρεαλ

Η 14χρονη Νάντια Κομανέτσι, ξεκινά την τεράστια αθλητική της πορεία με 3 χρυσά, 1 αργυρό και 1 χάλκινο μετάλλιο και γίνεται η πρώτη αθλήτρια της γυμναστικής που κερδίζει το απόλυτο 10αρι από τους κριτές. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες (17 Ιουλίου με 1η Αυγούστου) ωστόσο σημειώνουν μία από τις μεγαλύτερες οικονομικές αποτυχίες στην ιστορία των Αγώνων.

1980: Μόσχα

Σημειώθηκαν 36 παγκόσμια, 39 ευρωπαϊκά και 74 Ολυμπιακά ρεκόρ ενώ 8 χώρες συμμετείχαν για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας (Κύπρος, Αγκόλα, Βιετνάμ, Μποτσουάνα, Λάος, Νικαράγουα, Σεϊχέλες και Μοζαμβίκη). Οι ΗΠΑ από την άλλη μποϊκοτάρουν την κομμουνιστική Ρωσία και ο πρόεδρος τους Τζίμι Κάρτερ, απειλεί με αφαίρεση διαβατηρίου όποιον αμερικανό αθλητή συμμετάσχει. Έγιναν 9.292 έλεγχοι ντόπινγκ, όλοι αρνητικοί.

1984: Λος Άντζελες

Τα αντίποινα των σοβιετικών έρχονται σε αυτήν την ολυμπιάδα, που όπως και προηγουμένως οι ΗΠΑ, οι Ρώσοι μποϊκοτάρουν του Αγώνες (28 Ιουλίου- 12 Αυγούστου).

Η μαροκινή αθλήτρια Ναουάλ Ελ Μουταουακέλ, χρίζεται χρυσή ολυμπιονίκης στα 400 μ. μετ' εμποδίων και γίνεται η πρώτη γυναίκα από τον μουσουλμανικό κόσμο που κατακτά τέτοια διάκριση. Αν και οι περισσότεροι από τους συμπατριώτες της χάρηκαν μαζί της, ορισμένοι φανατικοί ισλαμιστές δεν άντεξαν το γεγονός ότι έδειξε τα πόδια της μπροστά σε κόσμο και της επιτέθηκαν.

1988: Σεούλ

Το μποϊκοτάζ συνεχίζεται και στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Σεούλ στη Νότιο Κορέα (17 Σεπτεμβρίου με 2 Οκτωβρίου) και χώρες όπως η κομμουνιστική Βόρεια Κορέα, η Κούβα, η Νικαράγουα, η Αιθιοπία, η Αλβανία, οι Σεϋχέλες και η Μαδαγασκάρη αρνούνται να στείλουν αθλητές. Στα σημαντικά στοιχεία των Αγώνων καταγράφεται η αφαίρεση του

χρυσού μεταλλίου από τον καναδό σπρίντερ Μπεν Τζόνσον, (νικητής στα 100 μ. με 9,79) ο οποίος βρέθηκε ντοπαρισμένος. Το μετάλλιο του δόθηκε στον Καρλ Λιούις και αυτό ήταν το μεγαλύτερο σκάνδαλο, τουλάχιστον μέχρι τότε, στην ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων..

1992: Βαρκελώνη

Η Νότιος Αφρική παίρνει για πρώτη φορά μέρος μετά το 1960 και με τη Γιουγκοσλαβία διαλυμένη, οι Κροατία, Σλοβενία και Βοσνία εμφανίστηκαν για πρώτη φορά στη διοργάνωση. Οι αθλητές της FYROM, από την άλλη συμμετέχουν κάτω από την Ολυμπιακή Σημαία. Στο ελληνικό ενδιαφέρον, η Βούλα Πατουλίδου φωνάζει «για την Ελλάδα ρε γαμώτο» κατακτώντας το χρυσό στα 100 μέτρα με εμπόδια και ο Πύρρος Δήμας κάνει την αρχή μιας μετέπειτα λαμπρής καριέρας με την κατάκτηση του χρυσού μεταλλίου στην άρση βαρών.

1996: Ατλάντα

Η Ελλάδα αποτυγχάνει να διοργανώσει τους Αγώνες γιορτάζοντας τα 100 χρόνια από την αναβίωση τους και τελικά η Ολυμπιάδα γίνεται στην Ατλάντα (19 Ιουλίου ως 4 Αυγούστου). Τα πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας των αμερικανών ωστόσο δεν στάθηκαν αρκετά για να αποτρέψουν μία τρομοκρατική ενέργεια στην καρδιά του Ολυμπιακού χωριού, με ένα νεκρό.

Η ελληνική πλευρά μετρά 4 χρυσά μετάλλια (Πύρρος Δήμας και Κάχι Καχιασβίλι στην άρση βαρών, Ιωάννης Μελισσανίδης στη γυμναστική και Νίκος Κακλαμανάκης στην ιστιοσανίδα) και 4 ασημένια (Νίκη Μπακογιάννη στο άλμα εις ύψος, Βαλέριος Λεωνίδης, Λεωνίδας Σαμπάνης και Λεωνίδας Κόκκας στην Άρση Βαρών) ενώ και η εθνική ομάδα στο μπάσκετ καταλαμβάνει την 5η θέση.

2000: Σύδνεϋ

Τρίτο συνεχόμενο χρυσό μετάλλιο για τον Πύρρο Δήμα και τον Κάχι Καχιασβίλι, ανεβάζουν την Ελλάδα στο βάθρο των παγκόσμιων «απειλών» στην άρση βαρών. 4 χρυσά (Πύρρος Δήμας, Κάχι Καχιασβίλι στην Άρση Βαρών, Κώστας Κεντέρης στα 200 μ. και Μιχάλης Μουρούτσος στο τάε κβο ντο), 6 ασημένια (Λεωνίδας Σαμπάνης, Βίκτωρ Μήτρου στην άρση βαρών, Κατερίνα Θάνου στα 100 μέτρα, Μιρέλα Τζελίλη στον ακοντισμό, Αναστασία Κελεσίδου στη δισκοβολία, Δημοσθένης Ταμπάκος στη γυμναστική) και 3 χάλκινα μετάλλια (Γιάννα Χατζηιωάννου στην άρση βαρών, ομάδα του ανσάμπλ στη ρυθμική γυμναστική και Αλέξανδρος Καρντάνοφ στην ελευθέρα πάλη) κάνουν τους Έλληνες να πανηγυρίζουν.

2004: Αθήνα

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιτέλους επιστρέφουν στη γενέτειρά τους. Ο Φοίβος και η Αθηνά τους καλωσορίζουν και μαζί με αυτούς η Αθήνα φιλοξενεί 10.625 αθλητές από 201 χώρες. Η χώρα μας πανηγύρισε 6 χρυσά (Φανή Χαλκιά στα 400 μ. μετ' εμποδίων, Αθανασία Τσουμελέκα στο βάδην, Θωμάς Μπίμης και Νίκος Συρανίδης στις καταδύσεις, Ηλίας Ηλιάδης στο τζούντο, Σοφία Μπεκατώρου και Αιμιλία Τσουλφά στην ιστιοπλοΐα), 6 ασημένια (Αναστασία Κελεσίδου στη δισκοβολία, Παρασκευή Δεβετζή στο τριπλούν, Νίκος Κακλαμανάκης στην ιστιοσανίδα, η ομάδα υδατοσφαίρισης των γυναικών, Αλέξανδρος Νικολαΐδης και Έλλη Μυστακίδου στο τάε κβο ντο) και 4 χάλκινα (Μιρέλα Μανιάνι στον ακοντισμό, Πύρρος Δήμας στην άρση βαρών, Βασίλης Πολύμερος και Νίκος Σκιαθίτης στην κωπηλασία και Αρτίομ Κιουρεγκιάν στην ελληνορρωμαϊκή πάλη) ενώ το μεγαλύτερο σκάνδαλο του ελληνικού στίβου αμαυρώνει τη διεξαγωγή με το φιάσκο Κεντέρη - Θάνου να θυμίζει τις άσχημες μέρες του Αυγούστου του 2004.

2008: Πεκίνο

«Η φωλιά του πουλιού», δηλαδή το ολυμπιακό στάδιο του Πεκίνου ανοίγει στις 8:08:08 το βράδυ 8/8/2008. Το 8 συμβολίζει την ευημερία και οι Κινέζοι, που διοργανώνουν για πρώτη φορά Ολυμπιακούς Αγώνες το εκμεταλλεύονται στο έπακρο. Ο αμερικανός κολυμβητής Μάικλ Φέλπς, κατακτά 8 χρυσά μετάλλια, στα 7 από τα οποία καταρρίπτει το παγκόσμια ρεκόρ. Οι Δημήτριος Μούγιος και Βασίλειος Πολύμερος στην κωπηλασία και ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης στο τάε κβο ντο χαρίζουν δύο αργυρά μετάλλια στην Ελλάδα ενώ οι Σοφία Μπεκατώρου, Σοφία Παπαδοπούλου και Βιργινία Κραβαριώτη στην ιστιοπλοΐα, και η Χρυσοπηγή Δεβετζή στο τριπλούν, 2 χάλκινα.

2012: Λονδίνο

Τρίτη φορά που η βρετανική πρωτεύουσα φιλοξενεί τους Ολυμπιακούς Αγώνες και μέχρι στιγμής, έπειτα από μία αμφιλεγόμενη σύμφωνα τουλάχιστον με το click@Life τελετή έναρξης, το γεγονός είναι και πάλι ο 27χρονος σήμερα Μάικλ Φέλπς. Έχοντας κατακτήσει το 22ο μετάλλιο (με 18 από αυτά να είναι χρυσά) στην ολυμπιακή του καριέρα ανακοίνωσε ότι «κρεμάει το σκουφάκι του». Τέλος εποχής.

Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων

Συμφέρουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες;

Οι υπέρμαχοι των Ολυμπιακών Αγώνων συνεχώς τονίζουν πως η διεξαγωγή τους προσκομίζει πολλά οικονομικά οφέλη στην πόλη που τους διοργανώνει. Γίνονται επενδύσεις στις υποδομές, διαφημίζεται η πόλη, και για δυο εβδομάδες ο τουρισμός ανθεί.

Είναι όμως αλήθεια ο παραπάνω ισχυρισμός; Κερδίζουν όντως οι πόλεις και τα κράτη από τους Αγώνες;

Εξαρτάται, αν και μάλλον όχι. Υπάρχουν κάποιες πόλεις που ίσως να κέρδισαν οικονομικά, όπως η Βαρκελώνη, αλλά η έρευνα δείχνει ότι οι περισσότερες στο τέλος έχασαν.

Ακόμη και σε έναν ιδανικό κόσμο, όπου οι υποψήφιες πόλεις θα συμπεριφέρονταν λογικά, ο ανταγωνισμός για να πάρουν το χρίσμα θα τις άφηνε απένταρες, ή τουλάχιστον στα ίσα τους. Όμως δεν ζούμε σε ιδανικό κόσμο. Στην πράξη, οι διοργανώτριες πόλεις πέφτουν θύματα ιδιωτικών συμφερόντων, που υπόσχονται περισσότερα από όσα μπορούν να πληρώσουν οι πόλεις.

Τα προβλήματα ξεκινούν από την ίδια την διαδικασία υποψηφιότητας. Πρόκειται για έναν μαραθώνιο που αρχίζει τουλάχιστον δέκα χρόνια πριν την εναρκτήρια τελετή. Υπάρχουν πολλές φάσεις, σε κάθε μια από τις οποίες η πόλη θα πρέπει να αποδείξει ότι είναι ικανή να προσφέρει κάτι καλύτερο από τις ανταγωνίστριες. Και όσο περνάει ο καιρός, τόσο τα σχέδια γίνονται πιο λεπτομερή, πιο ακριβά, και πιο μεγαλοπρεπή.

Αν η όλη διαδικασία ήταν λογική, η κάθε οργανωτική επιτροπή θα είχε μελετήσει τα πιθανά κέρδη, και θα τα υπολόγιζε έτσι ώστε η τελική προσφορά να ήταν τέτοια που να της συνέφερε.

Οι τοπικές όμως ολυμπιακές επιτροπές είναι συνήθως ελεγχόμενες από ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία έχουν να κερδίσουν από τα τεράστια κατασκευαστικά έργα που θα γίνουν εν όψει των αγώνων.

Τα συμφέροντα αυτά αποτελούνται από κατασκευαστικές εταιρίες, συνδικάτα, γραφεία μελετών, τράπεζες, και δικηγόρους, μεταξύ πολλών άλλων. Όλοι αυτοί πείθουν και συμπαρασύρουν τους πολιτικούς.

Το αποτέλεσμα είναι η πόλη να μην εκπροσωπείται σωστά από την επιτροπή διεκδίκησης. Στην πραγματικότητα, η επιτροπή εκπροσωπεί τον εαυτό της και όχι την πόλη, κάνοντας

προσφορές ανάλογες με τα ιδιωτικά κέρδη στα οποία αποσκοπεί, αντί να λαμβάνει υπόψη τα δημόσια οφέλη (έναντι του κόστους). Και επειδή τα ιδιωτικά κόστη είναι ελάχιστα, ενώ τα ιδιωτικά οφέλη πολλά, οι επιτροπές διεκδίκησης που υποτίθεται εκπροσωπούν τις πόλεις, υποβάλλουν υπερπροσφορές, αποκλείοντας τα οποιαδήποτε δημόσια οικονομικά κέρδη.

Εν τω μεταξύ, σε όλη τη διάρκεια της διεκδίκησης των αγώνων, οι υποψήφιος πόλεις ξοδεύουν εκατομμύρια δολάρια. Για παράδειγμα, το Σικάγο δαπάνησε \$100 εκατομμύρια για την διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016, που τελικά δεν πήρε

Στην περίπτωση που μια πόλη κερδίσει το χρίσμα, κανονικά θα έπρεπε οι σχεδιαστές πολεοδόμοι κλπ να χαράξουν τα ιδανικά σχέδια εκμετάλλευσης χώρων κλπ. Δυστυχώς όμως, οι σχεδιασμοί πάντα γίνονται βιαστικά και στο πόδι, εν μέσω χαοτικών συνθηκών, με απώτερο σκοπό να ικανοποιηθούν τάχιστα τα σχέδια που είχαν υποβληθεί στην ΔΟΕ. Το μόνο καλό είναι ότι όλα γίνονται γρήγορα, και ξεπερνιούνται οι συνήθεις γραφειοκρατικές και άλλες αγκυλώσεις που ισχύουν σε νορμάλ εποχές.

Κάποια από τα έργα που αναλαμβάνονται είναι απαραίτητα, και η ανάθεση των Αγώνων διευκολύνει την διεκπεραίωσή τους. Για αυτό κάποιες όχι αναπτυγμένες πόλεις, όπως η Αθήνα, έχουν να κερδίσουν περισσότερα από το Λονδίνο ή την Νέα Υόρκη για παράδειγμα. Ας μη ξεχνάμε ότι η Αθήνα στερούνταν ενός σύγχρονου δικτύου μαζικών μεταφορών.

Μόλις ολοκληρωθεί η 17ημερη γιορτή, η πόλη θα πρέπει να βρει μια παραγωγική χρήση και εκμετάλλευση όλων των σταδίων, γυμναστηρίων κλπ που κατασκεύασε για τους Αγώνες. Πρόκειται για κατασκευές που κόστισαν εκατοντάδες εκατομμύρια, οι οποίες καταλαμβάνουν πολύτιμο αστικό χώρο και κοστίζουν ακριβά για να συντηρηθούν. Πολλά από αυτά τα κτίρια, τόσο στο Πεκίνο, όσο και στην Αθήνα, έχουν εγκαταλειφτεί στη τύχη τους.

Στη σημερινή εποχή, οι θερινοί Αγώνες βγάζουν περίπου \$5-6 δισεκατομμύρια σε συνολικά έσοδα, τα μισά από τα οποία καταλήγουν στην ΔΟΕ. Τα έξοδα όμως της Αθήνας υπολογίζονται στα \$16 δις, του Πεκίνου στα \$40 δις και αυτά του Λονδίνου στα \$20 δις.

Έτσι, το υψηλό κόστος διοργάνωσης των Αγώνων την καθιστά ασύμφορη βραχυπρόθεσμα. Οι υπέρμαχοι όμως μιλάνε για τα μακροπρόθεσμα κέρδη και οφέλη, που έχουν να κάνουν με την διαφήμιση της πόλης. Υποτίθεται ότι η εκτενής τηλεοπτική προβολή θα πείσει εκατομμύρια τουρίστες απ' όλο τον κόσμο να αποφασίσουν να επιλέξουν την συγκεκριμένη πόλη για τις μελλοντικές διακοπές τους. Δεν υπάρχουν όμως στοιχεία που να στηρίζουν αυτήν την αισιοδοξία. Η θετική τηλεοπτική προβολή μιας πόλης είναι αμφισβητήσιμη έννοια. Μάλιστα, αν υπάρξει αρνητική κάλυψη, εξαιτίας οργανωτικών προβλημάτων, περιβαλλοντικής μόλυνσης, βίας, διαφθοράς, κλπ τότε τα αποτελέσματα μπορεί να είναι και

αρνητικά. Εξάλλου, πολλές πόλεις που φιλοξένησαν τους Αγώνες, αποτελούν ήδη τουριστικούς προορισμούς, οπότε η άποψη ότι θα κερδίσουν τουριστικά δεν έχει νόημα.

Δεν υπάρχει κανένα απτό στοιχείο που να στηρίζει την άποψη ότι η διεξαγωγή των Αγώνων σε κάποια πόλη αυξάνει τον τουρισμό της. Απλά, οι θεατές των αγώνων αντικαθιστούν τους συνηθισμένους τουρίστες, οι οποίοι αποφεύγουν την πόλη προκειμένου να μην μπλέξουν με την κυκλοφοριακή σύγχυση, αλλά και τα αυξημένα έξοδα που θα προκύψουν.

Τέλος, φαίνεται πως πολλά από τα θετικά που συνδέονται με του Ολυμπιακούς, μπορούν να προκύψουν και χωρίς αυτούς. Δεν χρειάζεται Ολυμπιάδα για να γίνουν επενδύσεις, για να προσφερθούν τουριστικά πακέτα με χαμηλότερες τιμές (για μια εβδομάδα), ή για να ενταθούν οι εμπορικές προωθήσεις.

Παρόλα αυτά, οι Ολυμπιακοί Αγώνες χρειάζονται, αφού χρησιμεύουν σαν έναυσμα και σαν αφορμή για ανάληψη απαραίτητων έργων και υποδομών. Ένα καλό παράδειγμα είναι η Βαρκελώνη, που αποτελεί το υπόδειγμα για τους υπέρμαχους των Αγώνων. Η πόλη χρεώθηκε περίπου \$6 δις για να τους διοργανώσει, αλλά κέρδισε πολλά περισσότερα από την παγκόσμια προβολή της, με αποτέλεσμα να ανθίσει ο τουρισμός της. Το αν θα μπορούσε να καταφέρει κάτι τέτοιο χωρίς να φιλοξενήσει τους Αγώνες, είναι αμφίβολο.

Αρνητικά Ολυμπιακών Αγώνων

- Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Παρεμβάσεις που γίνονται στις πόλεις καταστρέφουν το φυσικό και οικιστικό περιβάλλον.
- Υποβαθμίζεται η περιφέρεια των χωρών όπου διεξάγονται οι αγώνες, αφού η τεράστια επένδυση για τους αγώνες αφορά σχεδόν αποκλειστικά την πόλη διεξαγωγής.

Θετικά Ολυμπιακών Αγώνων

- Το κύρος από τη φιλοξενία των αγώνων προσελκύει το εμπόριο και τον τουρισμό.
- Οι εγκαταστάσεις που έχουν κατασκευαστεί για χρήση κατά τη διάρκεια των αγώνων μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον πληθυσμό των πόλεων τα επόμενα χρόνια.
- Οι επιχειρήσεις στην πόλη βλέπουν μια τεράστια αύξηση των εμπορικών συναλλαγών κατά τη διάρκεια των αγώνων (όπως ξενοδοχεία, εστιατόρια κ.λπ.).
- Οι διοργανωτές μπορούν να προσπαθήσουν να βγάλουν κέρδος από τους αγώνες.

Παραολυμπιακοί Αγώνες

Οι **Παραολυμπιακοί Αγώνες** ([αγγλικά](#): *Paralympic Games*) είναι οι ισοδύναμοι Ολυμπιακοί Αγώνες για τους αθλητές με κινητικές, οπτικές ή διανοητικές αναπηρίες.

Ιστορική αναδρομή

Οι πρώτοι αγώνες για αθλητές με αναπηρία έγιναν το 1948 στο Στόουκ Μάντεβιλ στην Αγγλία. Την ημέρα της τελετής έναρξης για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1948 στο Λονδίνο, ξεκίνησαν και θεσμοθετήθηκαν οι αγώνες του Στόουκ Μάντεβιλ και πραγματοποιήθηκε η πρώτη αθλητική διοργάνωση για αθλητές με αμαξίδιο.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, αθλητές από την Ολλανδία συμμετείχαν σε αυτούς τους αγώνες και έτσι γεννήθηκε το διεθνές κίνημα που είναι γνωστό πλέον ως Παραολυμπιακό κίνημα.

Οι πρώτοι Αγώνες Ολυμπιακού χαρακτήρα για αθλητές με αναπηρία οργανώθηκαν το 1960 στην Ρώμη, ύστερα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην ίδια πόλη. Θεωρούνται ως οι πρώτοι Παραολυμπιακοί Αγώνες. Περίπου 400 αθλητές από 23 χώρες συμμετείχαν σε 8 αθλήματα, 6 από τα οποία εξακολουθούν να περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων (Τοξοβολία, Κολύμβηση, Ξιφασκία, Καλαθοσφαίριση, Επιτραπέζια Αντισφαίριση, Στίβος).

Από τότε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διεξάγονται κάθε 4 χρόνια, πάντα την ίδια χρονιά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το 1976 στο Τορόντο, προστέθηκαν και άλλες κατηγορίες αναπηρίας και γεννήθηκε η ιδέα της συγχώνευσης διαφορετικών κατηγοριών αθλητών με αναπηρία για τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Την ίδια χρονιά έγιναν και οι πρώτοι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες στην Σουηδία.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Σεούλ (1988) ξεχώρισαν και από το γεγονός ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες φιλοξενήθηκαν στην ίδια χώρα, στην ίδια πόλη και χρησιμοποιήθηκαν οι ίδιες εγκαταστάσεις με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Έκτοτε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες γίνονται πάντα στην ίδια πόλη με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Από το 1960, έχουν διοργανωθεί δώδεκα (12) Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες και εννέα (9) Χειμερινοί. Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες έχουν εξελιχθεί πλέον στο δεύτερο μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός μετά τους Ολυμπιακούς.

Η συμμετοχή της Ελλάδας

Έλληνες αθλητές συμμετέχουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες από το 1976. Από το 1988, η Ελλάδα συμμετέχει στους Αγώνες με επίσημες Εθνικές Αποστολές. Όλα αυτά τα χρόνια, οι Έλληνες αθλητές πέτυχαν καλές επιδόσεις και κέρδισαν πολλά μετάλλια.

Έλληνες αθλητές κέρδισαν τα πρώτα μετάλλια στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Σεούλ το 1988 κατακτώντας 1 αργυρό και 3 χάλκινα μετάλλια. Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης το 1992 κέρδισαν 2 αργυρά και ένα χάλκινο μετάλλιο. Ενώ στους Αγώνες της Ατλάντα το 1996 κέρδισαν 1 χρυσό, 1 αργυρό και 3 χάλκινα μετάλλια.

Το 2000, στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σύνδνεϋ, η Ελληνική ομάδα συμμετείχε με 71 άτομα (42 αθλητές). Οι Έλληνες αθλητές αγωνίστηκαν στο στίβο, την κολύμβηση, την άρση βαρών, την καλαθοσφαίριση και το τζούντο. Η Ελληνική ομάδα που συμμετείχε στο Σύνδνεϋ κέρδισε 11 μετάλλια (4 χρυσά, 4 ασημένια, 3 χάλκινα).

Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, η Ελλάδα συμμετείχε με την πολυπληθέστερη μέχρι στιγμής Παραολυμπιακή Ομάδα, με 137 αθλητές, η οποία κατέδειξε την ανοδική πορεία του Παραολυμπιακού κινήματος στην Ελλάδα και κίνησε το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κοινωνίας. Οι Έλληνες αθλητές και οι Ελληνίδες αθλήτριες κατάφεραν να κατακτήσουν συνολικά 20 μετάλλια (3 χρυσά, 13 αργυρά, 4 χάλκινα). Εννέα περισσότερα από αυτά που είχαν κερδίσει στους Παραολυμπιακούς Αγώνες στο Σύνδνεϋ. Επίσης σημειώθηκαν συνολικά 58 πλασαρίσματα στις πρώτες οχτώ θέσεις. Οι Αγώνες της Αθήνας ανέδειξαν τον αθλητισμό των ατόμων με αναπηρία και τον τοποθέτησαν στη θέση που του αρμόζει στην Παγκόσμια αθλητική οικογένεια και ιδιαίτερα στην Ελληνική αθλητική οικογένεια.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες του Πεκίνου ήταν οι πιο επιτυχημένοι αγώνες για την Ελληνική Ομάδα μέχρι στιγμής. Συμμετέχοντας σε 10 αθλήματα οι 69 αθλητές και αθλήτριες της Ελληνικής Ομάδας κατάφεραν να κατακτήσουν 24 μετάλλια (5 χρυσά, 9 αργυρά και 10 χάλκινα) ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο και κατάφεραν να καταταχθούν 20οι στη παγκόσμια κατάταξη. 4 χρόνια μετά τους πολύ επιτυχημένους αγώνες της Αθήνας οι Έλληνες αθλητές και αθλήτριες έδειξαν την μεγάλη τους κλάση υπογραμμίζοντας την ανάπτυξη του Παραολυμπιακού Κινήματος στην Ελλάδα.

Η πρώτη συμμετοχή Έλληνα Αθλητή σε Χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες έγινε το 2002 στο Σολτ Λέικ Σίτι. Οι Παραολυμπιακούς Αγώνες του Τορίνο το 2006 ήταν οι δεύτεροι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες όπου συμμετείχε Ελληνική Αποστολή. Οι Χειμερινοί

Παραολυμπιακοί Αγώνες του Βανκούβερ αποτελούν τους τρίτους Χειμερινούς Αγώνες που θα συμμετάσχει η Ελλάδα με τη συμμετοχή μάλιστα και της πρώτης αθλήτριας.

Θερινά Αθλήματα

Το αγωνιστικό πρόγραμμα των Θερινών Παραολυμπιακών Αγώνων περιλαμβάνει πλέον 20 αθλήματα. Δεκαέξι από αυτά είναι κοινά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα υπόλοιπα τέσσερα είναι αποκλειστικά Παραολυμπιακά. Αυτά είναι τα Μπότσια, Γκόλμπολ, Άρση βαρών σε πάγκο και Ράγκμπι με αμαξίδιο. Στους Αγώνες της Αθήνας προστέθηκε το άθλημα του Ποδοσφαίρου 5x5, ενώ στο Πεκίνο για πρώτη φορά αγωνίστηκαν αθλητές στην Κωπηλασία.

Τα ρεκόρ που σημειώνονται στους Παραολυμπιακούς Αγώνες μπορούν να συγκριθούν με τα ρεκόρ των Ολυμπιακών αθλητών (όπως στα 100μ. ανδρών στο Στίβο) και σε ορισμένες περιπτώσεις (όπως στην Άρση βαρών σε πάγκο) τα Παραολυμπιακά ρεκόρ ξεπερνούν εκείνα των αθλητών χωρίς αναπηρία.

Σε κάποια αθλήματα συμμετέχουν αθλητές από όλες ή τις περισσότερες κατηγορίες αναπηρίας, ενώ σε άλλα από μια κατηγορία μόνο.

Αναλυτικά τα Παραολυμπιακά αθλήματα είναι:

1. **Αντισφαίριση με αμαξίδιο**
2. **Άρση βαρών σε πάγκο**
3. **Γκόλμπολ (Goalball)**
4. **Επιτραπέζια Αντισφαίριση**
5. **Ιππασία**
6. **Ιστιοπλοΐα**
7. **Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο**
8. **Κολύμβηση**
9. **Μπότσια (Boccia)**
10. **Ξιφασκία με αμαξίδιο**
11. **Πετοσφαίριση (Καθιστών)**
12. **Ποδηλασία**
13. **Ποδόσφαιρο 5x5**
14. **Ποδόσφαιρο 7x7**
15. **Ράγκμπι με αμαξίδιο**
16. **Σκοποβολή**

17. **Στίβος**
18. **Τζούντο**
19. **Τοξοβολία**
20. **Κωπηλασία** (νέο άθλημα στο Πεκίνο)

Χειμερινά Αθλήματα

1. [Αλπικό σκι](#)
2. [Δίαθλο](#)
3. [Κέρλινγκ με αμαξίδιο](#)
4. [Σκι αντοχής](#)
5. [Χόκεϊ επί πάγου με έλκηθρο](#)

Κατάλογος Αγώνων

Θερινοί Αγώνες

- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1976
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1980](#)
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1984](#)
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1988](#)
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1992](#)
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1996](#)
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2000](#)
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2004
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2008
- [Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2012](#)

Χειμερινοί Αγώνες

- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1976](#)
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1980](#)
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1984](#)
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1988](#)
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1992](#) - [Άλμπερτβιλ](#), Γαλλία
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1994](#) - [Λιλεχάμερ](#), Νορβηγία
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1998](#) - [Ναγκάνο](#), Ιαπωνία
- [Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2002](#) - [Σολτ Λέικ Σίτι](#), Ηνωμένες Πολιτείες

- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2006- Τορίνο, Ιταλία
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2010 - Βανκούβερ, Καναδάς
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2014 - Σότσι, Ρωσία

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

A. ΒΙΒΛΙΑ

1. Θωμάς Β. Γιαννάκης: Ιστορία Φυσικής Αγωγής
- 2.«100 Χρόνια Ολυμπιακοί Αγώνες 1896-1996. Επίσημος Οδηγός»
Εκδόσεις: Δ.Ο.Ε. Αθήνα 2004 . Μαλλιάρης Παιδεία
- 3.«Ολυμπιακοί αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα», Γιαλούρης
Εκδόσεις: Εκδοτική Αθηνών

B. ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

http://en.wikipedia.org/wiki/Les_Olympiades

<http://www.ioa.org.gr/>

<http://www.hoc.gr/>

<http://www.athens2004.gr/>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Paraolympic-games>